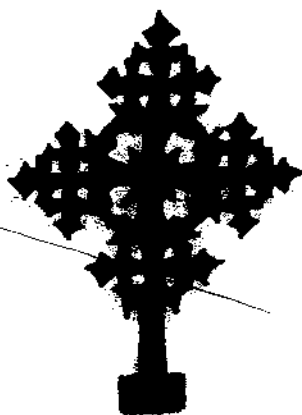

መጽሐፈ ዲድስቅልያ

ዘአበዊን ሐዋርያት

አሳታሚ፡- ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፳፻፬ ዓ.ም.

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ጳውሎስ (ዶ/ር)

ቀዳማዊ፣ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወእጩ
 ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና
 የዓለም ሃይማኖቶች ለሰላም የክብር ፕሬዝዳንት

መ ግለ ጫ

“ንሕነሰኬ ኢንክል ከቢቶቶ ለዝንቱ ነገር”
እኛስ ይህንን ነገር ልንሠውረው አንችልም።

(ግብረ ሐዋርያት ፱ : ፳)

በብሂሉ አሮጌ “በቃል ያለ ይረሳል፤ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል” እንደተባለው በየዐረፍተ ዘመኑ በልብ የታሰበውን፤ በቃል የተነገረውን፤ በተግባር የተፈጸመውን፤ ማንኛውንም ክንውን በጽሑፍ አስፍር፤ የተጻፈውንም በክብር ጠብቆና አቆይቶ ለትውልድ ማስተላለፍ በየዐረፍተ ዘመኑ ከሚነሳው ትውልድ ሁሉ የሚጠበቅ ታሪካዊ ግዴታ ነው።

በመሆኑም ጥንታዊትና ታሪካዊት፤ እንዲሁም ብሔራዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከተቀበለችው አምላካዊያት ሰማንያ ወከሐዱ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስምንቱ የሕግና የሥርዓት መጻሕፍት ናቸው።

በዝርዝር ሲገለጹም ፡-

❖ ሥርዓተ ጽዮን ፤	❖ ፩ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
❖ ትእዛዝ፤	❖ ፪ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
❖ ግጽው፤	❖ ቀሌምንጦስ፤
❖ አብጥሊስ፤	❖ ዲድስቅልያ

በመባል ይታወቀሉ።

ስዋቢነት የሚቀርበውም “ለመጻሕፍተ ቀኖናትሰ ቀዳሚሆሙ ቀኖና፤ “ዘሠርዕዋ ሐዋርያት። ወእሙንቱ እንዘ ጉቡእን በጽርሐ ጽዮን፤ እምድገረ ዕርገት፤ ወርደተ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወእምቅድመ ይዘረወ በእንተ ስብከት” የሚለው ገጽ ንባብ ሲሆን፤ ትርጓሜውም የቀኖና መጻሕፍት መጀመሪያቸው፤ ሐዋርያት የሠሩዋት ናት። እነርሱም ከዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ ፤ ለስብከተ ወንጌል ከመበተናቸው አስቀድሞ በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ላሉ የሠሩዋት ናት የሚለው ነው። (መቅድመ ፍትሐ ነገሥት ገጽ ፲፪ ፓራግራፍ ፫።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም “አጋዊነ! ንኢዝዘከሙ በስመ እግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ተገሐሥዎሙ ለኩሉሙ ቢጽ እሰ የሐውሩ በትምይንት፤ ወእኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ” 2ኛ ተሰ 3:6)

ወንድሞቻችን! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዝዛችኋለን፤ በሠራገላቸው ሥርዐት ያይደለ በተንኮል የሚሔዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩለቸው። በሚለው ቃለ ሐዋርያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ቤተሰቦችዋን፣ የእምነት ተከታዮችዋ፣ ምእመናንን የምታስተዳድርባቸው የሕግና የሥርዐት መጻሕፍት ናቸው።

ከስምንቱ የሥርዐት መጻሕፍት አንዱ “ዲድስቅልያ” የተሰኘው የሥርዓት መጽሐፍ ነው። ዲድስቅልያ ማለትም ፣ ቃሉ የጽርእ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ትምህርት ማለት ሆኖ፣ ከላይ እንደ ተገለጸው ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት አውጣጥተው ያዘጋጁት ነው።

“መቅድመ መሐርዎሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሉሞን፤ ወመዝሙረ ዳዊት ወዲድስቅልያ” እንደተባለው የሥርዐት መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን ለትምህርተ ሕፃናትም ጠቃሚ እና አስፈላጊም ነው። ዲድስቅልያ የተሰኘው ዲህ የሥርዐት መጽሐፍ በ፻፫ አናቅጽ የተከፈለ ሲሆን፣ ከቀድሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከተላለፉልን የሥርዓት መጻሕፍት አንዱ ስለሆነ ጠቢቡ ስሉሞን በመጽሐፈ መክብብ ፫፡፩-፭ ላይ “ቦ ለኩሉ ዘመን፣ ወቦ ጊዜ ለኩሉ ምግባር ዜታሕተ ፀሐይ” ለሁሉ ዘመን አለው፤ ከፀሐይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፤ በማለት እንደተናገረው፣ ቀደም ሲል በቁም ጽሕፈት ተጽፎ፣ በቤተ መጽሐፍት ወመዝክር በክብር ተጠብቆ፣ አንድ ለራሱ ሆኖ ተቀምጦ የነበረው መጽሐፈ ዲድስቅልያ ለመላው አብያተ ክርስቲያናት፣ ለትምህርትና ለምርምር ይበጅ ዘንድ፣ በማሳተሚያ ድርጅታችን ተዘጋጅቶ፣ በሊቃውንት ጉባኤ ተመርምሮ፣ ታትሞ እንዲሰራጭ ማድረጋችንን ስናበሥር መንፈሳዊ ደስታ ይሰማናል።

“እምላክ ቅዱሳን ሐዋርያት ኢትዮጵያን ይባርክ”

አባ ጳውሎስ ዶ/ር ቀዳማዊ፤

ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ፤

ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም፣ ወእጩን ዘመንበረ ተክለሃይማኖት፤

የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና ፤

የዓለም ሃይማኖቶች ምክር ቤት ለሰላም የክብር ፕሬዝዳንት

ሐዋርያት የሰማርያን ሰዎች ባስተማሩ ጊዜ ሲሞን መሠርይ እጃቸውን በጫኑበት ላይ፤ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ፤ ተአምራት ሲደረግ፤ ድውያን ሲፈወሱ አይቶ ይህ ተአምራታቸው የሥራይ መስሎት እኔም እጄን በጫንኩበት መንፈስ ቅዱስ እንዲአድር፤ ተአምራት እንዲደረግልኝ አድርጉኝ ብሎ በሥራይ የሰበሰበውን ብዙ ወርቅ ብር አምጥቶ ለሐዋርያት ሰጣቸው፤ ጴጥሮስ ወርቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለከ ለሕርትምና፤ ወርቅህ ብርህ ላንተ ለጥፋትህ ይሁንኸ፤ ይመስለከኑ ዘበወርቅ ትሣዩጦ ለጸጋ እግዚአብሔር ፤ አንዱን አካል ወልድን ይሁዳ ሸጠው፤ እኛ ደግሞ አንዱን አካል መንፈስ ቅዱስን የምን ሸጥልህ በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፤ አልብክ ክፍል ውስተዝ ነገር ፤ መንፈስ ቅዱስን ማሳደር ፤ አንድም ከኛ ጋር እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የለህም፤ በጽኑ ክህደት ተይዞህ አይሃለሁና አለው፤ እሱም ይህ ሁሉ እንዳይደረግብኝ ጸልዩልኝ አለ።

ከዚህ የማይሆንለት ቢሆን አንጾ ኪያ ወርዶ ያስት ጀመረ፤ ለጴጥሮስ ደቀ መዛሙርትህን አሳተ ብለው ነገሩት ፤ የሐንስን አስከትሎ አንጾኪያ ወረደ፤ ሲሞን መከራከር የማይቻለው ቢሆን ሮም ወረደ ፤ ከዚያም ሄዶ አልተወም፤ ያስታል ብለው ነገሩት፤ ጴጥሮስ የሐንስን አስከትሎ ወርዶ ቅብውን በአንቀጾ ሮም አግኝተው ፈውሰውት ገብተዋል ። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ሕዝቡ ወደ እነሱ ተሳቡ፤ ለመሥዋዕት የቀረበ ላም ነበር ሹክ፤ ሹክ ቢለው ከሁለት ተከፈለ ፤ ከሚዛን ቢለገቡት ትክክል ሁኗል፤ ሚዛኑ የዓይን ነው። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሲሞን ተሳቡ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ ቢባርከው ተነሳ፤ ጦርተህ አምጣው አለው በቃል ሰብአዊ ጦርቶ እያዳፋ እያጋፋ አመጣው ፤ ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሐዋርያት ተሳቡ፤ በሬ አስነሥቶ ማስቀባጠር ቁም ነገር ነውን ብሎ አጋንንትን በምስሐቡ ስቦ ያንተ ሀብት ይህ ነው፤ አንተን ቅስና፤ አንተን ዲቁና ሹሜሃለሁ ብሎ ዐረግሁ አለ፤

የሐንስ ቅዱስ ጴጥሮስን አበ
ዓለም ዝም ትላለህን አለው፤
ተወው በእምር ከፍ ይበል አለው፤
በእምር ከፍ ሲል ቢያማትበበት
አጋንንት ጥለውት ሸሹ፤ ወድቆ
ተንቆጫቁጮ መታል።

ከዚያ የነበሩት የእርሱ ደቀ መዛ
ሙርትም ብዙ ክህደትና ኑፋቄ
አፍልቀዋል።

በዚህ ምክንያት አሥራ ሁለቱ
ሐዋርያት፤ ሰባ ሁለቱ አርድዕት፤
ንዋይ ገሩይ ጳውሎስ፤ ያዕቆብ
እጉሁ ለእግዚእነ ሁነው በኢየሩ
ሳሌም ተሰብስበው አርባ ሦስት
አንቀጽ፤ ዲድስቅልያ ተናግረዋል።
ይህንኑም ጌታ ባረገ በሃያ ሁለት
ዓመት በፊልጵስዩስ ሕንፀተ ቤተ
ክርስቲያንን ካሳያቸው፤ ሥርዓተ
ቤተ ክርስቲያንን ካስተማራቸው
በኋላ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ፤

እንደአንድ ልብ መካሪ ሁነው ወስ
ነው ጽፈው ለቀሌምኸጦስ ሰጥተ
ውታል፤ ከዚያ አንሥቶ በመምህ
ራን ቃል ሲነገር ከዚህ ደርሷል።
ይኸውም ለኛ ምክር እዝናት
ሊሆን ተጽፎልናል፤

መጽሐፉ ባዘዘው ሥርዓት ብንጸና
ተስፋችንን ካለኝታችን ፍጻሜ
ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኝ ዘንድ፤
ወኩሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣጸ ዜእነ
ተጽሕፈ ፤ ከመ በትዕግሥትነ
ወበተወክሉተ መጻሕፍት ንርከብ
ተስፋነ አንዲል፤

ልመናቸው በረከታቸው በወዳ
ጃቸው በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፤
ወፓትርያርክ አባ ጳውሎስ ይደ
ርና ንጹሐን ክቡራን የሚሆኑ
አባቶች ሐዋርያት ያስተማሩት የዲ
ድስቅልያ ትምህርት ይህ ነው።

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፩. ዲድስቅልያ ትምህርተ አበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤	ገጽ ፩	አንቀጽ ፩. የቅዱሳን አበው ሐዋርያት (ትምህርት) ዲድስቅልያ፤	ገጽ ፩
አንቀጽ ፪. በእንተ ከመመፍትው ለአብዕልት ይንሥሡ አእምሮ ረባሕ አመጸሕፍት፤	ገጽ ፲፩	አንቀጽ ፪. ባለጸገች በመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን ጥቅም ከመጸሕፍት ይፈልጉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፲፩
አንቀጽ ፫. በእንተ ከመመፍትው ይትከዛ አንስት ለአምታቲሆን	ገጽ ፲፯	አንቀጽ ፫. ሴቶች ለባሎቻቸው መታዘዝ እንደሚገባቸው፤	ገጽ ፲፯
አንቀጽ ፬. በእንተ ኤጲስቆጶስ ወቀሊስ ወዲያቆናት፤	ገጽ ፳፪	አንቀጽ ፬. ስለ ኤጲስቆጶስ ስለ ቱስና ስለ ዲያቆናት አገልግሎት፤	ገጽ ፳፪
አንቀጽ ፭. በእንተ ከመኢመፍትው ለኤጲስቆጶስ ይስማዕ ነገረ ወዴት፤	ገጽ ፵፮	አንቀጽ ፭. ኤጲስቆጶስ የነገር ሥራን መቀበል እንደሚገባው፤	ገጽ ፵፮
አንቀጽ ፮. በእንተ ኤጲስቆጶስ ቀጶሳት ይትወክሩ ንክሐሆሙ ለእስ ይትመየጡ፤	ገጽ ፶፪	አንቀጽ ፮. ኤጲስቆጶስ በፍቅርና በቅንነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን መቀበል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፶፪
አንቀጽ ፯. በእንተ ከመኢመፍትው ንገሥዕ ወኢመነሂ፤	ገጽ ፸፩	አንቀጽ ፯. ጥፋተኛ መሆኑ ሳይመሰክርበት ምንም መቀጣት እንደሌለበት፤	ገጽ ፸፩
አንቀጽ ፰. በእንተ ከመመፍትው ያበሉ መባዓ፤	ገጽ ፺፪	አንቀጽ ፰. ምዕመናን ባላቸው መጠን ለቤተክርስቲያን መባ ያገቡ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፺፪

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቁን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ፤	ገጽ ፻፩	አንቀጽ ፱. ዲያቁን ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምክም ምን ማድረግ እንዳይገባው፤	ገጽ ፻፩
አንቀጽ ፲. በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይ ጠይቅ ኩሉ ነገረ፤	ገጽ ፻፲	አንቀጽ ፲. ኤጲስ ቆጶስ ነገርን ሁሉ መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንደ ሚገባ፤	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፲፩. በእንተ ከመ መፍትው ለክርስቲያን ይጎድጉ ወትረ ለቢያመ- አበሳ፤	ገጽ ፻፶፬	አንቀጽ ፲፩. ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድሞቻቸውን በጸል ይቅር ይሉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፻፶፬
አንቀጽ ፲፪. በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክርስ ቲያን ይባሉ ውስተ ማንደረ ነክ ራን፤	ገጽ ፻፶፯	አንቀጽ ፲፪. ክርስቲያኖች በሃይማኖት ወደ ማይ መጣቸው ቤት ጨዋታ ለማየት፤ ዘፈን ለመስ ማት መሔድ እንዳይ ገባቸው፤	ገጽ ፻፶፯
አንቀጽ ፲፫. በእንተ መበ ሊታት ዘኤልሆን ምት	ገጽ ፻፷፩	አንቀጽ ፲፫. ባል ስለሌ ላቸው ሴቶች፤	ገጽ ፻፷፩
አንቀጽ ፲፬. በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ፤	ገጽ ፻፸፭	አንቀጽ ፲፬. ሴቶች ያጠ ምቁ ዘንድ እንደ ማይገባ፤	ገጽ ፻፸፭
አንቀጽ ፲፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ከህነት፤	ገጽ ፻፸፯	አንቀጽ ፲፭. ሕዝባዊ የክ ህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንደማይገባ፤	ገጽ ፻፸፯
አንቀጽ ፲፮. በእንተ መለ ስብ፤	ገጽ ፻፸፰	አንቀጽ ፲፮. በለፈት ሴቶች (መበለታት) የሚናገር፤	ገጽ ፻፸፰
አንቀጽ ፲፯. በእንተ ዕንሰ ማውታ፤	ገጽ ፻፹፯	አንቀጽ ፲፯. አባት እናት ስለሞቱባቸው፤	ገጽ ፻፹፯

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፲፮. በአንተ ከመ መፍትሔ ይተክዙ ኤጲስ ቀጽላት በአንተ እባራት ወጪ ማውታት!	ገጽ ፻፹፮	አንቀጽ ፲፮. ኤጲስ ቀጽላት እናት አባት ለሞቱ ባቸው ልጆችና ባል ቴቶች ማዘንና መር ዳት እንደሚገባቸው!	ገጽ ፻፹፮
አንቀጽ ፲፱. በአንተ ከመ መፍትሔ መለስብ ወመበለታት ይን ሥላ ዘተጸገዋ በአ ቴት!	ገጽ ፻፲	አንቀጽ ፲፱. ባሉቻቸው የሞቱባቸውና ባልቴ ቶች የሚሰጣቸውን ዕርዳታ በምሲጋ መቀ በል እንዳለባቸው!	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፳. በአንተ ከመ መፍትሔ ኤጲስ ቀጽላ ይለቡ ነግረህ መባዕ!	ገጽ ፻፺፩	አንቀጽ ፳. ኤጲስ ቀጽላ መባ የሚቀበላቸ ውን ሰዎች ሥነ- ምግባር ማወቅ እንዳለበት!	ገጽ ፻፺፩
አንቀጽ ፳፩. በአንተ ከመ መፍትሔ ይገ ሥፁ አበው ውሉ ዶሙ!	ገጽ ፻፺፯	አንቀጽ ፳፩. ወላጆች ልጆ ቻቸውን ይመክሩ ይገሥፁ ዘንድ እን ዲገባ!	ገጽ ፻፺፯
አንቀጽ ፳፪. በአንተ ከመ መፍትሔ ይተ ሐቱ አግባር ለአ ጋዘዚቶቹ!	ገጽ ፻፺፱	አንቀጽ ፳፪. አገልጋዮች ለአባዳሪዎቻቸው በግብረገብነት መታ ዘዝ እንዳለባቸው!	ገጽ ፻፺፱
አንቀጽ ፳፫. በአንተ ከመ መፍትሔ ለደና ግል ይብጽኣ ርክሶን ዘእ ንበለ ያመክራ ነፍሶን!	ገጽ ፪፻፩	አንቀጽ ፳፫. ደናግል ከል ባቸው አስበው ሳይ መክሩ በደንግልና ለመኖር እንዳ ይሳሉ!	ገጽ ፪፻፩
አንቀጽ ፳፬. በአንተ ለማ ዕት እለ ወለ ዎሙ ንበ ምኩናን! በአንተ በዓላት ወፋሲካ	ገጽ ፪፻፩	አንቀጽ ፳፬. ስለ በዓላትና ፋሲካ መከራ ስለሚ ቀበሉ ለማዕታት!	ገጽ ፪፻፩

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፳፭. በእንተ ትን ሃሌ ሙታን፤	ገጽ ፪፻፲፫	አንቀጽ ፳፭. ስለ ሙታን መነሣት፤	ገጽ ፪፻፲፫
አንቀጽ ፳፮. በእንተ ሰማዕት፤	ገጽ ፪፻፳፫	አንቀጽ ፳፮. ስለ ሰማዕታት የሚናገር፤	ገጽ ፪፻፳፫
አንቀጽ ፳፯. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባሉ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት፤	ገጽ ፪፻፳፬	አንቀጽ ፳፯. ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን፤ ወደ ጨዋታ ቤት መሔድ እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፳፬
አንቀጽ ፳፰. በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስቲያን ይምሐሉ በሰመ አማልክት ወኪልነት፤	ገጽ ፪፻፳፭	አንቀጽ ፳፰. ክርስቲያኖች በጣዖትና በአጋንንት ስም መማል እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፳፭
አንቀጽ ፳፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይዕቀቡ ወይፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሐ መንፈሳዊት፤	ገጽ ፪፻፳፱	አንቀጽ ፳፱. የበዓላት ቀኖችን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንደሚገባ፤	ገጽ ፪፻፳፱
አንቀጽ ፴. በእንተ ከመ መፍትው ንላቡ ክርስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ፤	ገጽ ፪፻፵፪	አንቀጽ ፴. ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት መገንዘብ እንደ ሚገባን፤	ገጽ ፪፻፵፪
አንቀጽ ፴፩. በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናናፍቃን፤	ገጽ ፪፻፶፫	አንቀጽ ፴፩. ከዳተኞች ንፍ መናፍቃንን ስለመለየት፤	ገጽ ፪፻፶፫

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፴፪. በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ፤	ገጽ ፪፻፳፪	አንቀጽ ፴፪. ሰይጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን ስለማስ ገብቱ፤	ገጽ ፪፻፳፪
አንቀጽ ፴፫. በእንተ ርት ዕት ሃይማኖት ወቅድ ስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፫	አንቀጽ ፴፫. ስለ ቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፫
አንቀጽ ፴፬. በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይ ዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ፤	ገጽ ፫፻፯	አንቀጽ ፴፬. ስለሞቱ ሰዎች ይጸልዩና ይዘምሩ ዘንድ እን ዲገባ፤	ገጽ ፫፻፯
አንቀጽ ፴፭. በእንተ ሞፃ ወአኩ ቲት፤	ገጽ ፫፻፲	አንቀጽ ፴፭. ስለ መን ፈለዊ ምስጋናና ድካም፤	ገጽ ፫፻፲
አንቀጽ ፴፮. በእንተ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰	አንቀጽ ፴፮. ስለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰
አንቀጽ ፴፯. በእንተ ቅኔ ወራዊት መንፈሳው ያን፤	ገጽ ፫፻፳፬	አንቀጽ ፴፯. ስለ መን ፈላውያን መላእክት አገልግሎት፤	ገጽ ፫፻፳፬
አንቀጽ ፴፰. በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰን በታተ፤	ገጽ ፫፻፳፯	አንቀጽ ፴፰. በሰጠቶች ቀን ማረፍ እን ዲገባ፤	ገጽ ፫፻፳፯
አንቀጽ ፴፱. በእንተ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፭	አንቀጽ ፴፱. ይጠመቁ ዘንድ ስለ ሚወሰዱ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፭
አንቀጽ ፵. በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ፤	ገጽ ፫፻፴፱	አንቀጽ ፵. በክርስትና ጊዜ በመጠመቲያ ውሀ ላይ የሚጸ ሰይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፴፱

ማጠቃለያ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፵፩. በእንተ ጸሎት ላል ሚሮን፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፩. በሚሮን ላይ ስለ ሚጸለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፪. በእንተ ዘከመ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፪. አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ስለሚጸልዩት ጸሎት	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፫. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሠይሙ በነበ ሐዋርያት፤	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፵፫. በሐዋርያት ስለተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት የማናገር፤	ገጽ ፫፻፵፪

አንቀጽ ፩

ዲድስቅልያ ዘውእቱ ትምህርት ዘእበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ጸሎቶሙ ወበረከቶሙ የሀሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን።

በሰመ እግዚአብሔር አብ አጋዜ ኩሉ ወወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ።

፩ ንሕነ እሙንቱ ዐሠርቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት ላእካኒሁ ለወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተጋቢ እነ አሐተኔ በኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ፣ወምስሌን እጉነ ጳውሎስ ጌር ወንጹሕ፣ ሐዋርያ ሆሙ ለኩሉሙ አሕዛብ፣ ወያዕ ቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ዘውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለዛቲ ሀገር ኢየሩሳሌም ሠራዕናሃ ለዛቲ ርትዕት ትምህርት።

፪. ወአዘዝነ ከመዝ መዓርገ ሢመ ታት ለቤተ ክርስቲያን በአርአያ ዘበሰማያት።

፫. ወንሕነ ንጌሥጸክሙ ከመ ይንበር ኩሉ ለሰ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ዘተጸውዐ እም ኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፩

የቅዱሳን አበው ሐዋርያት ትምህርት ዲድስቅልያ፤ ጸሎታቸውና በረከታቸው ከእኛ ጋር ይኑር።

ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ናዛዚ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ ስም።

፩ የአንድያ ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች እኛ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በታላቁ ንጉሥ ከተማ በኢየሩሳሌም በአንድነት ተሰብስቦ በን ከእኛም ጋር የአሕዛብ ሁሉ ሐዋርያቸው ደግና ንጹሕ ወንድማችን ጳውሎስ፤ የዚቸው ከተማ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የጌታችን ወንድም ያዕቆብም ከእኛ ጋር ሆነው ይህችን የቀናች ትምህርት ሠራናት።

፪. የቤተ ክርስቲያንን የሹመቶች መዓርገ በሰማያት ባለው እም ሳል እንደዚህ አዘዝን።

፫. ከእናንተም ሁሉ እያንዳንዱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በተጠራበት ጸንቶ ይኖር ዘንድ እኛ እንመክራችኋለን።

፩. ኤጲስቆጶስ በአምሳለ ኖላዊ፤
ወቀሳውስት በአምሳለ መገሥጸን፤
ወዲያቆናት በአርአያ ላእካን ፤ ወን
ፍቀ ዲያቆናትሂ ናሁ ከመ ረዳእ
ያን፤ ወአናጉንስጢሳውያን ከመ
አንባብያን በጥይቅና፤ ወአብስሊ
ድሳውያን ከመ መዘምራን፤ ወባ
ዕዳንስ ከመ እለ ያጸምዑ ቃለ
ወንጌል።

፪. ወዓዲ ይሰብዉ ነገረ ተግ
ሣጽ፤ እስመ ከመዝ ረከብነ ወሠ
ራዕነ ሕገ ለቤተ ክርስቲያን
ወጸሐፍነ ዘንተ መጽሐፈ ተግ
ሣጽ ወፈነውን ምስለ ቀሌምን
ጦስ እጉነ ላእክ ለዝንቱ ዓለም
ከመ ይሑሩ በትእዛዝ አብያተ
ክርስቲያናት እለ መትሐተ ሰማይ
ወይሰብዉ ጥዩቀ ፤ ከመ ሶበ
ሰምዑ ዘንተ ትእዛዝ ዘጽሑፍ
ውስቲቱ፤ ወይርከቡ ሕይወተ ዘለ
ዓለም ክብረ ወስብሐተ በንብ እግ
ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸገወነ
ዘንተ ምሥጢረ ዘእምንቤሁ።

፫. ወእለ ኢየሱስ ሕጎ ይወድቁ
ውስተ እሳት ዘኢይጠፍእ፤ ወዓዲ
ይከውን ምንባሮሙ ውስተ
ገሃነም በከመ ጽሑፍ እስከ
ለዓለም።፩

፩. ኤጲስቆጶስ እንደ ጠባቂ ነው፤
ቀሳውስትም እንደ መምህራን ናቸው፤
ዲያቆናትም እንደ አገልጋዮች ናቸው፤
ንፍቀ ዲያቆናትም እነሆ እንደ
ረዳቶች ናቸው፤ አናጉንስጢሳውያ
ንም በማስተዋል እንደ አንባብያን
ናቸው፤ አብስሊድሳውያንም እንደ
መዘምራን ናቸው፤ ሌሎች ግን የወን
ጌልን ቃል እንደሚያዳምጡ ናቸው።

፪. ዳግመኛም የትምህርቱን ቃል
ያስተውሉ፤ እንደዚህ ስላገኘነው
ለቤተ ክርስቲያን ሕግ አድርገን
ሠራን፤ ይህንም የምክር መጽ
ሐፍ ጽፈን የዓለም መምህር
በሆነው በወንድማችን በቀሌምን
ጦስ እጅ ላክን፤ ከሰማይ በታች
ያሉ አብያተ ክርስቲያናት በት
እዛዝ ፀንተው ይኖሩ ዘንድ፤ በው
ስጡ የተጻፈውንም ይህንን ትእ
ዛዝ በሰሙ ጊዜ በእርግጥ ያስተ
ውሉ ዘንድ፤ ይህንም ምሥጢር
ከራሱ በሰጠን በጌታችን በኢየሱስ
ክርስቶስ ዘንድ የዘላለም ሕይወትን
ክብርንና ምስጋናንም ያገኙ ዘንድ።

፫. ሕጉን የማይጠብቁ ግን በማ
ይጠፋ እሳት ይወድቃሉ ፤ ዳግ
መኛም እንደተጻፈ መኖሪያቸው
እስከ ዘላለም ድረስ በገሃነም
ውስጥ ይሆናል።

፩. ወሐዋርያትሰ ወቀሲሳን ወዙ ሉሙ አሕዛብ እለ አምኑ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገ ብሩ ጽድቀ ወሰላመ ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ በገብ እግዚአብሔር አብ አጋዜ ዙሉ ዓለም ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ወይበጽሑ ውስተ አእምሮ ዚአሁ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፤ ወእለሰ ተቀንዩ ሉቱ ይከውኑ ዐፀደ ወይን ንጹሐ ወጎሩየ ወይረ ክቡ ሕይወተ ዘለዓለም በዛቲ አሚን ወመዊእ በመንፈስ ቅዱስ፤ ወይጸንፁ በጎይለ ኢየሱስ ክርስ ቶስ፤ ወበአሚን ዚአሁ ዘበዘዎሙ በንዝጎተ ደሙ ቅዱስ ወክቡር፤ ወጸገዎሙ ስብሐተ፤ ከመ ይጸው ፅዎ ለእጋዜ ዙሉ ከመ ይኩኖሙ አቡሆሙ ወእምላኮሙ ወዐር ኮሙ ወመዋርስቲሆሙ ወይረስ ዮሙ ሱታፌሁ ለወልድ ቅዱስ፡፡

፪. ስምዑ ተግሣጸ ቅዱስ እለ ትት ዊከፋ ቃለ ወንጌል በትእዛዘ መድኅኒነ ፤ ወዜናሁ ዘምሉዕ ስብ ሐተ ኦ ደቂቀ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ወግበሩ ሥም ረቶ፡፡

፫. ነገር ግን ሐዋርያትና ቀላው ስት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ያመኑ አሕዛብም ሁሉ ጽድ ቅንና ሰላምን ያደረጉም ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅር ታንና ቸርነትን ያገኛሉ፤ በቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም እርሱን ወደ ማወቅ ይደርሳሉ፤ ለእርሱ ያገለገሉም ንጹሕና የተመ ረጠ የወይን ቦታ ይሆናሉ፤ በዚ ችም እምነት የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛሉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ድል መንሳትን ያገኛሉ፤ በኢየሱስ ክር ስቶስም ኃይል ይጸናሉ፤ በቅዱስና ክቡር ደሙ ፈላሽነት የዋጃቸው እር ሱን በማመንም ይጸናሉ፤ አባታቸውና አምላካቸው ወጃቸውና ርስታቸው ይሆናቸው ዘንድ፤ የቅዱስ ልጁም ተባባሪዎች ያደርጋቸው ዘንድ ሁሉን የያዘውን እንዲጠሩ ክብር ሰጣቸው፡፡

፬. በመድኃኒታችን ትእዛዝ የወ ንጌልን ቃል የምትቀበሉ ቅዱሱን ትምህርትና ክብርን የተመላውን ወንጌሉን ስሙ ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ! ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ ፈቃዱንም አድርጉ፡፡

፱. ወእመሰ ሰ ዘየጎሥሥ ይት ልዋ ለጎጢአት ወይገብር ኩሎ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ፤ ውእቱኬ ይትኋለቱ ምስለ እለ ዐለዉ ሕጎ ወትእዛዞ።

፲ ወይእዚኒ እብለክሙ ፤ ረገቁ እምዐመፃ ወትዕግልት ፤ ወኢት ፍቅዱ ለርእዕክሙ ነሚኦ ክፍል ዘየዐቢ ፤ ወለቢጽክሙ ጎዳጠ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ዘይብል «ኢትፍቱ ብእሲተ ካል እክ ኢገራህቶ ወኢገብሮ ወኢ እመቶ ኢላሕሞ ወኢአድጎ ወኢ ምንተኒ ኩሎ ንዋዮ ለእትኩ»፤ ወኩሎ ዘይመስሎ ለዝነቱ ዝመት ውእቱ።

፲፩. ወእመሰ ሰ ዘይፈቅድ ይግ በር ከመዝ በፍትወተ ልቡ ይከውን ርጉቀ እምእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፲፪. እስመይሚህረን፤ ወያሌብወን፤ ወያጸንዐን በመንፈስ ቅዱስ ከመ ንፈጽም ሕገ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ዘይብል ኢትዘምዉ።

፱. ጎጢአትን ይከተል ዘንድ የሚ ፈልግ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የማ ያሰኘውን ሁሉ የሚሠራ ቢኖር ግን እርሱ ሕጉንና ትእዛዙን ከለ ወጡ ሰዎች ጋር ይቁጠራል።

፲. አሁንም እሳችኋለሁ፤ ከዐመፅና ከቅሚያ ራቁ፤ ለራሳችሁ የሚበል ጠውን ክፍል መውሰድን፤ ለወን ድሞቻችሁ ግን ጥቂት መስጠ ትን አትውደዱ፤ በሕግ እንዲህ የሚል ተጽፎአልና «የባልንጀራ ህን ሚስቱን፤ እርሻውን፤ ወንድ ባሪያውን ፤ ሴት ባሪያውን፤ በሬ ውንም፤ አህያውንም ፤ ማንኛውንም የወንድምህን ገዝብ ሁሉ ምንም አትመኝ» ይህንም የመ ሰለው ሁሉ ዝመት ነው።

፲፩. በልቡ ምኞት እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ቢኖር ግን ክእለቱና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለዘላለም ክብር ምስጋና ከሚገባው ከጌታችን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ የራቀ ይሆናል አሜን።

፲፪. በመንፈስ ቅዱስ ያስተምረ ናልና እንድናውቅም ያደርገናልና፤ ያጸናናልና አትሰነኩ የሚል በውስጡ የተጻፈበትንም ሕግ እንፈጽም ዘንድ።

፲፫. «ወአንሰ እብለክሙ ኩሉ ዘር እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድእ ዘመወ ባቲ በልቡ።» ::

፲፬. ወዓዲ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ ይትኪነን ምስለ ዘማውያን::

፲፭. ወናሁ ከመ ውእቱ ዘይኔሊ በልቡ ወይፈቱ ይንሣእ በዐመፃ ላህሞ፣ እው አድጎ፣ እው ገራህቶ፣ ወያሐዩ እንዘ ከመዝ ይገብር ይትኔለቀ። ምስለ ዘማውያን እስመ ይቤ በነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተእዝቱ ቤተ ምስላ ቤት፣ ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት፣ ወጥቅመ ምስለ ጥቅም ከመ ይሂዱ ዘኢኮነ ዚአሆሙ።፩

፲፮. ወካዕበ ይቤ አእምሩ አንትሙ እለ ትነብሩ ዲበ ምድር ከመ ትስምዑ ዘንተ ነገረ ከመ በጽሐ ነገርክሙ ውስተ እዘኒሁ ለእግዚእ ብሔር ጸባኦት:: በውስተ ካልዕኒ ይብል «ርጉመ ለይኩን ኩሉ ዘይ ሰርቅ ደወለ ቢጽ ወይበል ሕዝብ ለይኩን፣ ወበእንተዝ፣ ይብል

፲፫. እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛ ት ሁሉ ፈጽሞ አመነዘረባት ብዬ እነግራችኋለሁ::

፲፬. ዳግመኛም እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ሰው ከዘማውያን ጋራ ይፈረድበታል::

፲፭. እነሆ በሬውን ወይም አህያ ውን ወይም እርሻውን በግፍ ይቀማ ዘንድ በልቡ የሚያስብና የሚመኝ እንዲህም እያደረገ የሚኖር ከዘማውያን ጋራ ይቈጠራል፤ የራሳቸው ያልሆነውን ይቀሙ ዘንድ ቤትን ከቤት ጋራ ለሚያያይዙ ፣ እርሻንም ከእርሻ ጋር፣ ለሚያቀራርቡ ቅጥርንም ከቅጥር ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮ ላቸው ተብሎ በነቢይ ተነግሮ አልና::

፲፮. ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ በምድር ላይ የምትኖሩ እናንተ ሆይ፤ ነገራችሁ ወደ ሠራዊት ጌታ ወደ እግዚአብሔር ጆሮዎች እንደ ደረሰ ይህን ነገር ትሰሙ ዘንድ ዕወቁ፤ በሌላም ክፍል ውስጥ የወንድሙን ድንበር የሚሰርቅ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ይሁን (አሜን) ይበል

ሙሴ «ኢትፍቱ ደወለ ካልእከ
ወኢትንስት ሕገ ዘሠርዑ አበ
ዊከ»፤

፲፯. ወእንበይነዝ ይብል ይከ
ውን ፍርሀት፣ ወሞት፣ ወሀከክ፣
ወይረክቦሙ ኩነኔ እንተ እምነበ
እግዚአብሔር ለእለ ይገብሩ
ከመዝ፡፡

፲፰. ወሰብእስ እለ ያጸምቡ ቃለ
እግዚአብሔር ፣ ወየዐቅቡ ሕጎ
ብሩህ በአማን ይረክቡ ሃህለ
ወምሕረተ፣ እስመ ይቤ ዘትጸልእ
ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ፤
ወበከመ ኢትፈቅድ አንተ ይርአይ
ባዕድ ብእሲተከ ወኢመኑሂ ከመ
ያስሕታ በእከይ፣ ወከማሁ አንተኒ
ኢትነጽር ብእሲተ ባዕድ በእኩይ
ሕሊና፤ ወበከመ ኢትፈቅድ ይን
ሣእ ልብሰከ ካልእ ከማሁ አንተሂ
ኢትንሣእ ልብስ ባዕድ፤ ወበከመ
ኢትፈቅድ ለርእስከ መርገመ ወፅ
ዕለተ፣ ወዝብጠተ፣ ከማሁ አን
ተኒ ኢትግበር በካልእከ፡፡

ሙሴም ስለዚህ ነገር እንዲህ
ይላል «የወንድምህን ድንበር
አትሻ አባቶችህም የሠሩትን ሕግ
አታፍርስ»፡፡

፲፯. ስለዚህም ነገር ፍርሀት
ሞትና ክርክር ይሆናል፤ እንደዚህ
ም የሚያደርጉትን ሰዎች
ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት ያገኛ
ቸዋል፡፡

፲፰. የእግዚአብሔርን ቃል ሰም
ተው ብሩህ ሕጉን የሚጠበቁ
ሰዎች ግን ይቅርታንና ምሕረትን
ያገኛሉ ፤ ለራሱም የምትጠላውን
በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ብሏል
ና፤ አንተ ሌላው ሰው ሚስት
ህን ያይ ዘንድ ማንም በተንኩል
ያስታት ዘንድ እንደማትወድ እንደ
ዚሁ አንተም የሌላውን ሚስት
በክፉ ሕሊና አታስብ፤ ሌላውም
ልብስህን ይወስድብህ ዘንድ እንደ
ማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላ
ውን ልብስ አትውሰድ፤ ለራሱም
መርገምን ስድብንና መመታትን
እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም
በሌላው አታድርግ፡፡

፲፱. ወለክመቦ ዘረገመከ ወአንተሰ ባርክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ውስተ መጽሐፈ ጉልቀ «እለ ይባርኩከ ቡሩካነ ለይኩኑ፤ ወእለ ይረገመኩከ ርጉማነ ለይኩኑ»^፩ ።

፳. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል «ደጎርዎሙ ለእለ ይረገመኩሙ ወጸልዩ ዲበ እለ ይትዲገሉኩሙ አላ ተዐገሥዎሙ፤ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይጸልኩኩሙ ወኢትፍድዩ እኩየ ለእለ ይትዲገሉኩሙ አላ ተዐገሥዎሙ»^፪ ፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ኢትትበቀል ጸላኤከ ህየ ንተ ዘገብረ ለከ እኩየ።^፫

፳፩. ወበእንተዝ ይረድአከ እግዚአብሔር ወያገብእ ኩነኔ ላዕለ ጸላኢከ እስመ ይብል በወንጌል «አፍቅሩ ጸላዕተኩሙ ወጸልዩ በእንተ እለ ይሰድዱኩሙ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለእኩኩሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኔራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወዐማፅያን»^፬ ።

፳፪. ኦ ፍቁራኒነ ንሰቡ እሱንተ ትእዛዛተ ከመ ንኩን ውሉዶ ብርሃን ወተዐገሡ በበይናቲኩሙ ኦ ውሉዶ እግዚአብሔር ።

፲፱. የረገመህም ቢኖር አንተ መርቅ፤ በኦሪት ዘጉልቀ «የሚመርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፤ የሚረገመህም የተረገመ ይሁኑ» የሚል ጽሑፍ አለና።

፳. ዳግመኛም በወንጌል እንዲህ ተጽፎአል«የሚረገመኩህን መርቋቸው፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩ ፤ ለሚጠሉኩህም በጎ ሥራን አድርጉ፤ ለሚቀሙኩህም ክፉ አትመልሱ» «ነገር ግን ታገሡአቸው፤ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና «ክፉ ስለ አደረገብህ ጠላትህን አትበቀል» ይላልና።

፳፩. ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ይረዳሃል፤ ፍርድንም በጠላትህ ላይ ይመልሳል፤ በወንጌል እንዲህ ብሏልና «የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፤ ስለሚያሳድዱችሁም ጸልዩ፤ እርሱ ለክፉዎችም፤ ለበጎዎችም ፀሐይን ያወጣልና፤ ለጸድቃንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማል ብሏልና።

፳፪. ወዳጆቻችን ሆይ፤ የብርሃን ልጆች እንሆን ዘንድ እነዚህን ትእዛዛት እናስተውል፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን ያዙ።

፩. ዘጉል. ፳፱ ፤ ፳

፪. ሉቃ ፯ ፤ ፳፯-፳፱

፬. ምሳ. ፳ ፤ ፳፪

፫. ማቴ ፭ ፵፬ - ፵፭

፳፫. ወበእሲኒ ይትዐገሣ ለብእ
ሲቱ፤ ወኢይኩን ዕቡዩ ወመደ
ልወ አላ ይኩን መሓሬ ወራትዐ
ወያሠንያ፤ ለባሕቲታ በፍቅር ወበ
ትሕትና ኢየሐድም ወኢይፍቱ ካል
እተ ብእሲተ ከመ ኢታስሕቶ።

፳፬. ወእመሰ ዘመውከ ወገበርከ
ከመዝ መዊተ ትመውት፤ ወይ
መጽእ ላዕሌከ መቅሠፍት እም
ኀበ እግዚአብሔር፤ ወትትኳነን
መሪረ ኩነኔ፤ ወባሕቱ እመ ኀለ
ይከ በልብከ ወዘመውከ ምስሌሃ
ይከውነከ ኀጢአተ።

፳፭. ወእመሂ ተደለውከ ወተሠ
ነይከ ከመ ታፍቅርከ ብእሲተ
ካልእከ ጌንይከ ወኮንከ ላቲ ዕቅ
ፍተ ወአዘመውካ፤ ወበእንተዝ
ይመጽእ ላዕሌከ ኩነኔ፤ እስመ
ይቤ እግዚአብሔር ኢትፍቱ ወኢ
ትዘመ፤ እስመ አስሐትካ በስነ
ውርዙትከ ወላህዩ ገጽከ ከመ
ታፍቅርከ፤ ወበእንተ ዝ ተሳተፍከ
ምስሌሃ ኀቡረ ውስተ ግብረ
ኀጢአት ወመርገም።

፳፫. ወንድ ሚስቱን ይታገሣት፤
ትዕቢተኛና ግብዝም አይሁን፤
ነገር ግን የሚራራና ቅን ይሁን፤
ለብቻዋም በፍቅርና በትሕትና ደስ
ያለኛት፤ እንዳታስተውም ሌላዬቱን
ሴት አይውደድ፤ አይመኛትም።

፳፬. ብትሰስን እንደዚህም ብታደ
ርግ ግን ሞትን ትሞታለህ፤ ከእግ
ዚአብሔር ዘንድም መቅሠፍት
ባንተ ላይ ይመጣል፤ መራራ ፍር
ድም ይፈረድብሃል ፤ ነገር ግን
በልብህ አስባህ ከእርሷ ጋራ ብት
ሰስን ኀጢአት ይሆንብሃል።

፳፭. የባልንጀራህም ሚስት ትወ
ድህ ዘንድ ብትዘጋጅና ብታጌጥ
በደልህ ፤ ለእርሷም መሰናክል
ሆንህ ፤ አሰሰንካትም፤ ስለዚህም
ነገር ባንተ ላይ ፍዳ ይመጣል፤
እግዚአብሔር አትሰስን ፤ አትመ
ኝም ብሏልና፤ ትወድህ ዘንድ
በጉልማላነትህ መልክና በፊትህ
ደምግባት አስተሃታልና፤ ስለዚህም
በኃጢአትና በርግማን ሥራ ከርሷ
ጋራ ተባበርክ ።

፳፮. ወበእንተዝ ይደልወክ ከመ ትስላሎ ለእግዚአብሔር እምላ ክከ ከመ ኢይርከብከ ዝንቱ ኩሉ ንጢአት፤ ወባሕቱ አንተስ መፍ ትው በንጽሕ ታሥምሮ ለእግ ዚአብሔር ከመ ትርከብ ዕረፍተ ወሕይወተ ዘለዓለም በንበ እግዚ አብሔር፤ እስመ ይቤ ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ አላ ዳዕሙ ቅርጽ ወአንጽሕ ርእስከ ከመ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር ወኢትትፈለጥ እምኔሁ።

፳፯. ወአንተስ ኢትትቀባዕ ቅብዓ መዐዛ ወኢትልበስ አልባሰ ሠርጉ ለአስሕቶ አንስት ፤ ወኢትትመ ካሕ ወኢትኩን ማዕቅፈ ኦላ ንሥሥ ንጽሐ ወገቢረ ሠናይ።

፳፰. ወአንተስ ኦ ብእሴ እግዚአ ብሔር ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ ኢትፍትል ወኢትጽፍሮ እስመ ዝንቱ ኩሉ ትእምርተ ርኽስ ወዝሙት ውእቱ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕግ ወኢ ትልበስ ልብስ ዘተአንመ በፀምር ወበኣጌ፤ ወኢትግበር ለከ ዘፈረ ፍቱለ በልብስኩ።

፳፮. በለዚህም ይህ ሁሉ ኃጢአት እንዳያገኝህ እግዚአብሔርን ትለ ምነው ዘንድ ይገባሃል፤ ነገር ግን አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ለዘ ለዓለም ሕይወትንና ዕረፍትን እን ድታገኝ በንጽሕና እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ይገባል ፤ ለእግ ዚአብሔር ትገዛ ዘንድ ከርሱም እንዳትለይ የራስህን ጠጉር አታላ ድግ፤ ጠጉርህን ቀረጥ፤ ራስ ህንም ንጽሕ አድርግ ብሏልና።

፳፯. አንተ ግን ሽቱ ያለበትን ዘይት አትቀባ ፤ ሴቶችንም ለማ ሳት የጌጥ ልብስ አትልበስ ፤ አትመካ ፤ መሰናክልም አትሁን፤ ነገር ግን ንጽሕናንና በኅ ሥራ መሥራትን ፈልግ ።

፳፰. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ የራስህን ጠጉር አታላ ድግ፤ ሥሉሶ አትሠራ፤ ሹርባ አትሠራ፤ ይህ ሁሉ የርኩስትና የዝሙት ኃጢአት ምልክት ነውና፤ በአሪት ዘዳግም ከበግ ጠጉር ብዝት፤ ከተልባ እግር በሐር ጥጥ የተሠራ ልብስን አትልበስ የሚል፤ ጽሑፍ አለና ለልብስህም የተፈተለ ዘርፍን አታደርግለት።

፳፱. ወባሕቱ ኢመፍትው ለነ ንላሂ ጽሕመነ፤ ወኢንወልጥ ፍጥረተ ብእሲ ውስተ ካልዕ ግዕዝ፤ ወእመሰ ትገብር ከመዝ ኮንከ ውጽኦ እምሕግ ፤ ወርጉቀ እምእግዚአብሔር ዘፈጠረከ በእርኣያሁ ወበእምሳሊሁ፡፡

፴. ወእመሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ ወእርጎቅ እምኔከ ኩሉ ዘይጸልእ እምላክክ፤ ወኢትኩን ሰካሬ፤ ወኢ ታንሶሉ ውስተ መራጎብት ምስለ ዘማውያን ዘእንበለ ጥበብ ወእእምሮ፤ አላ አንተሰ ተቀነይ ወሕየው በግብረ እደዊከ ወገሥሥ ትግበር ኩሉ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወተዘከር ቃሉ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወትሉ ኪያሁ ኩሉ ጊዜ ፡፡

፴፩. እስመ ይብል ዳዊት «ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ^{፲፪}፤ ወእመሂ በፍኖት፤አው በውስተቤት፤ ወእመሂ እንዘ ትነውም እፍቅሮ ለእግዚአብሔር እምላክክ በኩሉ ልብከ ወበኩሉ ሕሊናከ ወበኩሉ ንይልከ ከመ ትርከብ በገቤሁ ሣህለ ወምሕረተ^{፲፫}፡፡

፳፱. ነገር ግን ጽሕማችንን እንላጭ ዘንድ ለኛ አይገባንም፤ የለውንም ተፈጥሮ ወደ ሌላ ባሕርይ አንለውጥ፤ እንዲህ ካደረግህ ግን ስሕግ የወጣህ ሆንህ ፤ በእርኣያውና በእምሳሉ ከፈጠረህ እግዚአብሔርም የተለየህ ሆንህ፡፡

፴. እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ከወደድህስ ክፉ ሥራን አትሥራ፤ ፈጣሪህም የሚጠላውን ሁሉ ከአንተ እርቅ፤ ሰካራም አትሁን፤ ከዘማውያንም ጋራ በአደባባይ አትዘር፤ እእምሮ ጠባይዓዊን እእምሮ መንፈሳዊን ያዝ እንጂ ፤ አንተ ግን በእጆቻህ ሥራ ጥረህ ግረህ ተመገብ እንጂ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ሁሉ ትሠራ ዘንድ ውደድ፤ ሁልጊዜም እሱን ትከተል ዘንድ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃሉን አስቡ፡፡

፴፩. ዳዊት በመዓልትም በሌሊትም ሕጉን የሚያነብ ብፁዕ ነው ብሏልና፤ በጉዳያም ቢሆን ፤ በቤትም ቢሆን፤ ስትተኛም ቢሆን፤ ከእርሱ ይቅርታንና ቸርነትን ታገኝ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍጹም ሕሊናህ፤ በፍጹም ልቡናህ፤ በፍጹም እእምሮህ ውደደው፡፡

፲፪. መዝ. ፩ ፡ ፪

፲፫. ዘዳግ. ፯ ፡ ፳ ፡ ፯

አንቀጽ ፪

በእንተ ከመ መፍትሔ ለአብ ዕልት ይገሥሡ እኛም ረባሕ እመጸሕፍት በገይለ መንፈስ ቅዱስ ኩሉ ጊዜ ።

፩. ወእመሰ ባዕል አንተ ወኢት ፈቅድ ኪነ ወቅኔ እድ በዘትሴ ሰይ ወተሐዩ ቦቱ ኢትትህክይ ወኢትንበር ጽሩዐ፤ አላ ሐር ገብ መሃይምናን ወንበር ምስለ እለ የንብሩ ምስሌክ ሃይማኖተ፤ ወተናገር ነገረ ሕይወት፤ ወአንብብ ዘውስተ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወነቢያት፤ ወዘምር መዝሙረ ስብሐት፤ ወአጽምዕ ቃለ ወንጌል ዘውእቱ ተፍጻሚተ ኩሉ ሕግ።

፪. ወረገቅ እምኩሉ ቅኔ ዘአማልክተ አሕዛብ፤ ወኢያጽሕቀ ኩሉ ነገረ ከንቱ ዘኢይበቀዕ፤ ወኢት ገሥሥ ካልኦ ሕገ ወሐሳውያን ነቢያት እለ ይዌልጡ ወያማስኑ ሃይማኖተ፤ ምንተ እንክ ሰእንክ እምውስተ ሕገ እግዚአብሔር ከመ ትሒሥሥ ትምህርተ አሕዛብ ።

ሁለተኛ አንቀጽ

በመንፈስ ቅዱስ ገይል ከመጸሕፍት የተገኘውን ጥቅም ማወቅን ሁለ ጊዜ ይመረምሩ ዘንድ ለባለ ጸጎች እንደሚገባ ይናገራል።

፩. አንተ ባለጸጋ ብትሆን እንድትመገብና በሕይወት እንድትኖር ጥበብንና ተግባረ እድን ባትሻም ሰነፍ አትሁን፤ ሥራ ፈት ሆነህም አትኑር፤ ነገር ግን ወደ ምእመናን ሄደህ በሃይማኖት ከአንተ ጋር ከሚተባበሩ ጋር አብረህ ኑር፤ የሕይወትንም ነገር ተናገር፤ በነገሥትና በነቢያት መጽሐፍ ውስጥ ያለውንም ተመልከት፤ የምስጋና መዝሙርን ዘምር፤ የሕግ ሁሉ ፍጻሜ የሚሆን የወንጌልንም ቃል ስማ ።

፪. ከአሕዛብ አማልክት መገዛት ሁሉ ራቅ፤ ለማይረባ ለማይጠቅም ለከንቱ ነገር ሁሉ አትጨነቅ፤ ከወንጌል ልዩ የሚሆን ሕግንና ሃይማኖትን ለውጠው የሚያጠፉ ሐሰተኞች መምህራንን አትሻ፤ የአሕዛብን ትምህርት ትሻ ዘንድ ከእግዚአብሔር ሕግ ከኦሪት፤ ከወንጌል ምን አጣህ?

፫. ወእመሰ ትፈቅድ ታእምር አንብቦ ንይላ ትርጓሜ መጻሕፍት ኅሥሥ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወእመሂ ጽሕቀ ትጠይቅ ንብ ጠቢባን ወትምህርቶሙ ለነቢያት ብከኢዮብ ወሰሎሞን፤ እሱ አሙንቱ ምሉእነ ጥበብ፤ ወትረክብ በንቤሆሙ አእምሮ አለ ያፈደፍዱ ለብዎ እምነሱ መምህራን፤ እስመ ነገሮሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘውእቱ ባሕቲቱ ጠቢብ ጠቢባን ወእመሰ ትፈቅድ ማኅሌተ ብከ መዝሙረ ዳዊት፤ ወእመሂ ተኅሥሥ ትለቡ ፍጥረተ ዓለም ወልደተ አበው ቀደምት ብከ ኦሪት፤ ወእመሂ ትፈቅድ ታእምር ጥበብ ወትምህርተ ብከ መጽሐፈ ሕግ ዘምሉእ ውስቴቱ ስብሐተ እግዚአብሔር አምላክ፡፡

፬. ረንቅ እንከ እምግብር እኩይ ወትምህርተ ሰይጣን ወነገረ ከንቱ ዘኢህለዉ ውስተ ሕግ፤ አላ አንብብ ውስተ ዳግም ሕግ ከመትለቡ ወትጠይቅ ስብሐቶ ለእግዚአብሔር ዘአድንከ እምብኩጎ መሣግራሁ ለሰይጣን፤ እስመ ሊመጽአ መድኅን ከመ ይንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ

፫. የመጻሕፍትን ትርጓሜ መመልከትን ታውቅ ዘንድ ብትወድ የነገሥትን መጽሐፍ ተመልክቶ፤ የመተርጉማንን ዕውቀት፤ ትምህርታቸውንም ትረዳ ዘንድ ብትተጋ ኢዮብ፤ ሰሎሞን አሉልህ፤ እሊህም ጥበብን የተመሉ ናቸው፤ ከመምህራን ሁሉ ዕውቀትን ከሚያበዙ ከእነርሱ ዕውቀትን ታገኛለህ፤ ነገራቸው ብቻውን የአዋቂዎች አዋቂ የሚሆን የፈጣሪ የእግዚአብሔር ቃል ነውና፤ ማኅሌትን ከወደድህ የዳዊት መዝሙር አለልህ፤ ሥነ ፍጥረትን የቀደሙ አበውንም ልደት ብትሻ ኦሪት አለልህ፤ ትምህርትና ጥበብን ልታውቅ ብትወድ በውስጡ የፈጣሪ የእግዚአብሔር ጌትነት የተመላበት የሕግ መጽሐፍ አለልህ፡፡

፬. እንግዲህ በሕግ ከሌሉ ከክፉ ሥራ ከሰይጣን ትምህርትና ከከንቱ ነገር ራቅ፤ ነገር ግን ከብዙ የሰይጣን ወጥመድ ያዳኅህን የእግዚአብሔርን ጌትነት ታስተውልና ትረዳ ዘንድ ዳግም ሕግን አንብብ፤ ኦሪትን ነቢያትን ያሳልፋቸው ዘንድ

ይፈጽሞሙ፤ ወይፍታሕ ማእ ሠረ ዘውስተ ዳግም ሕግ ወያግ ብአሙ ውስተ ትምህርት መንፈሳዊት፤ ወበእንተዝ ይጸውዐን እንዘ ይብል ንዑ ንቤየ ኩልክሙ ጽዑራን ወክቡዳን ያር ወአነ አዐርፈክሙ፡፡ ፩

፩. ወአንተስ እምከመ አንብብክ ኦሪተ፤ ወነቢያተ፤ ወነገሥተ፤ ወወንጌለ ትሌቡ ሚመጠን ዕደው ጸድቃን እለ ነግሡ ወአሥመርጾ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፤ ወበ እንተዝ ረከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወዓዲ ተአምር ስፍነ ነገሥተ ርዝሳነ እለ ዐለጪ በኢለብዎቶሙ፤ ወእሙንቱስ ማሰኑ ወጠፍኡ በመ ቅሠፍተ መዓቱ፤ ተኩነኑ ወን ጉሉ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወእመ ጠየቀ ዘንተ ትጸንዕ በርትዕት ሃይማኖት፤ ወትረክብ ጸጋ ወሞገስ በኀብ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ ኮንከ ሎቱ አባለ፡፡

፪. ወአንተስ ሶበ ትፈቅድ ትት ሐፀብ ኢትባእ ውስተ ቤተ ብለኔ ኀበ ይትሐፀባ እንስት፤ ከመ ኢይር አያ ሥነ ውርዘትከ ወላሆ ሥጋከ፤ ወኢይትዐቀፋ ብከወለሊከኒ ኢተ አብስ፤ ወኢትድገፅ ቦቶን ፡፡

፩. ማቴ ፩ ፡ ፲፯

፪. ማቴ ፲፩ ፡ ፳፰

አልመጣምና በዳግም ሕግ የነበረውን አስራት ይፈታ ዘንድ ወደ መንፈሳዊ ትምህርት ወደ ወንጌልም ይመልሳቸውና ይፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ስለዚህም እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁላችሁ ወደኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ እያለ ይጠራናልና፡፡

፩. አንተስ ኦሪትን፤ ነቢያትን፤ ነገሥትን፤ ወንጌልንም የተመለከትህ እንደሆነ በሕይወተ ሥጋቸው ነግሠው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙት ጸድቃን ሰዎች ምን ያህል እንደሆኑ ታውቃለህ፤ ስለዚህም የዘለዓለም ሕይወትን አገኙ፤ ዳግመኛም ባለ ማወቃቸው የካዱ ርዙሳን ነገሥታት ስንት እንደሆኑ ታውቃለህ፤ እነርሱም በቀጣው መቅሠፍት ፍርድ ፈጽመው ጠፉ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም አጡ፤ ይህንንም ብትረዳ በቀናች ሃይማኖት ትጸናለህ፤ ከኔታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድም ባለሟል ነትን ታገኛለህ፤ ለእርሱ አካል ሁነሃልና፡፡

፪. አንተ ግን ትታጠብ ዘንድ በወደድህ ጊዜ የሕፃንነትህን ደም ግባትና የሰውነትህን ማማር እንዳያዩ በአንተም እንዳይሰናከሱ፤ አንተም እንዳትበድል፤ በእነርሱም እንዳትሰነካከል፤ ቤቶች ወደሚታጠቡበት መታጠቢያ ቤት አትግባ፡፡

፮. ንስማዕ ወንሎ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ መጽሐፈ ምሳሌ «ወልድየ ዕቀብ ነገረ ዚአየ፤ ወትእዛዝ ዚአየ ንባዕ ንቤክ»፡፡

፭. ወበላ ለጥበብ እንተ ዚአየ አንቲ፤ ወለእኦምሮ ሀገሪተክ ረስያ፡፡

፬. ከመ ትዕቀብክ እምብእሲት ነኪርት ወእኪት እመ ነገረ ዘርቅ እምጽአት ለክ ፡፡

፲. እስመ እመስኮተ ቤታ ውስተ መራሕብት ትሔውጽ፡፡

፲፩. ዘርእየት እምአብዳን ውሉድ ወሬዛ ነዳየ እኦምሮ፡፡

፲፪. ዘየሐውር በፍናወ ማእዘንተ ቤታ ወይትናገር፡፡

፲፫. በጽልመት ሠርክ ሶበ ይክ ውን ጽማዌ ወጽልመተ ሌሊት፡፡

፲፬. ወሶቤሃ ትዳደቆ ብእሲት እንተ ባቲ ትርሲተ ዝሙት፤ እንተ ትሬሊ ይሥርር ልበ ወራዙት፡፡

፲፭. ሥርርትይአቲ ፤ ወምርዕት፤ ወበቤታኒ ኢየዐርፋ እገሪሃ ፡፡

፲፮. ወምዕረ ኅዳጠ ታንጉጉ አፍኣ፤ ወምዕረ ኅዳጠ ውስተ መራሕብት፤ ወውስተ ኩሉ ማእ ዘንት ትጸንሕ፡፡

፮. መጽሐፈ ምሳሌ የሚለውን ቅዱስ ቃል ሰምተን እናስተውል፤ «ልጄ ሆይ! ቃሌን ጠብቅ፤ ትእዛዜንም በአንተ ሸሸግ፡፡

፭. ጥበብን አንቺ እንቲ ነሽ በላት፤ ማስተዋልንም ወዳጅ አድርጋት፤

፬. ከባዕድና ከክፉ ሴት ዋዛ፤ ነገርንም ከምታመጣብህ ትጠብቅህ ዘንድ፡፡

፲. በቤቷ መስኮት ሆና ወደ ዐደ ባባይ ትመለከታለችና፡፡

፲፩. ከአላዋቂዎች ወጣቶች መካከል ከዕውቀት ድሃ የሆነውን ጉልማላ ብታይ፡፡

፲፪. በቤትዋም አቅራቢያ ባለው መንገድ ሲሄድ ሲናገርም፡፡

፲፫. ማታ ሲመሽ ውድቅትም ሲሆን በሌሊት በጽኑ ጨለማ፡፡

፲፬. የምንዝር ጌጥ ያላት የጉልማላችን ልብ እንዲለቀል የምታደርግ ሴት ያን ጊዜ ትገናኘዋለች፡፡

፲፭. እርስዋ የምትበርር፤ መዳራትንም የምትወድ ናት፤ በቤትዋም እግርቿ አያርፋም ፡፡

፲፮. አንድ ጊዜ በጉዳና፤ በሌላ ጊዜም በዐደባባይ፤ በማእዘንም ሁሉ ታደባለች፡፡

፲፮. አገዛዙ ወሰደው ወዘእን በሌ ገፍረት ትቤሎ በገጽ።

፲፯. መሥዋዕተ ሰላም የውህቱ፤ የም ብዕዐት የእሁብ።

፲፱. በእንተ ዝንቱ መጻእኩ እት ቀበልክ፤ ወእዝ አፈቅር ገጸ ዚአክ ረከብኩክ።

፳. በቀጠንት ገለድኩ ምስካብየ፤ ወዘርቤታተ ነጸፍኩ ዘእምግብ።

፳፩. ነስነስኩ ምስካብየ መጽርየ፤ ወቤትየኒ በቀናንምስ።

፳፪. ነፃ ናስተሐውዝ በተላዕሞ እስከ ነግህ፤ ወናንገርግር በተፋ ቅር።

፳፫. እስመ ኢህሎ ምትየ ውስተ ቤቱ፤ ወሐረ ፍኖተ ርጉቀ፤

፳፬. ነሢኦ ውስተ እዴሁ ዕቀረ ወርቅ፤ በመዋዕል ብዙኅ እመ ገብእ ውስተ ቤቱ።

፳፭. ወእስሐተቶ በብዙኅ ነገር፤ ወበመሥገርተ ከናፍር ሰሐቦቶ።

፳፮. ወተለዋ ደኒኖ ከመ ላሕም ዘየሐውር ለተጠብሐ፤ ወከመ ከልብ ለተአሥር።

፳፯. ወዓዲ ይቤ «ኢትነጽር ብእሲተ እኪተ»።

፲፮. ያዘኛውም፤ ሳመኛውም፤ ፊትዋም ይለ ገፍረት ሆኖ እንዲህ አለኛው።

፲፯. የፍቅሬ መሥዋዕት ነው፤ ዛሬ ስእለቴን አሰጣለሁ።

፲፱. ስለዚህ እንድንናኝህ መጣሁ፤ ፊትህንም ስሻ አገኘሁ።

፳. በእልጋዬ ላይ ማለፊያ ሰርፍ ዘርግቼበታለሁ፤ የግብፅንም ሽመል መሌ ምንጣፍ ዘርግቼበታለሁ።

፳፩. በመኝታዬ ዐልሙን፤ በቤቴም ቀረፋ ረጭቼበታለሁ።

፳፪. ና፤ እስኪነጋ ድረስ በመልካም መላላም ደስ ይበለን፤ በፍቅርም እንርካ።

፳፫. ባለቤቴ በቤቴ የለምና፤ ወደ ሩቅ መንገድም ሄደአልና፤

፳፬. በእጁም የወርቅ ከረጢት ይዞ አል፤ ወደ ቤቴ ቢመለስም ከብዙ ጊዜ በኋላ ነው።

፳፭. በብዙ ጨዋታዎ ታስተዋለች፤ በከንፈርዋ ወጥመድም ትጎ ትተዋለች።

፳፮. እርሱም ለመታረድ እንደ ሚነዳ በሬ፤ ለመታሰርም እንደ ሚሔድ ውሻ አንገቱን ደፍቶ ይከተላታል።

፳፯. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፤ «ወደ አመንዝራ ሴት አትመልከት»።

፳፰. እስመ መፃር ይውገዝ እም
ከናፍረ ብእሲት ዘማ፤ እንተ ለጊ
ዜሁ ያመዐርዐር ለጉርዒክ።

፳፱. ወእምድጎሬሁሰ ዘይመርር እም
ሐሞት ትረክብ፤ ወስሐሉል ፈድ
ፋደ እመጥባሕት ዘክልኤ አፋሁ።

፴. ወካዕበ ይቤ ረሲ ርጉቀ ፍኖ
ተክ እምኔሃ ፤ ወኢትቅረብ ንበ
ኖጎተ ቤታ።

፴፩. ከመ ኢትወስክ ለባዕድ
ሕይወተክ፤ ወንበረተክ ለእለ ዘእ
ንበለ ምሕረት።

፴፪. ከመ ኢይጽገቡ ነኪራን ጎይ
ለክ፤ ወፃማ ዚእክ ቤተ ባዕድ
ኢይባእ።

፴፫. ወትኔስሕ ድጎረ እመ ደክመ
ሥጋ ነፍስትክ ወትብል።

፴፬. እፎ ጸላእኩ ትምህርተ፤ ወእ
ምተግሣጽ ተግሣሠ ልብየ።

፴፭. ወኢሰማዕኩ ቃለ ዘይሜህ
ሩኒ ወይጌሥጹኒ ወኢያጽማዕኩ
በእዘንዩ።

፴፮. ዘእንበለ ንኩቲት ኮንኩ ውስተ
ኩሉ እኩይ ማእከላ ማኅበር ወእ
ንግልጋ።

፳፰. ከእመንዘራ ሴት ከንፈር
ማር ይንጠባጠባልና ፤ ለጊዜው
ጉረሮህን ያጣፍጠዋል።

፳፱. በኋላ ግን ከሐሞት የመረረ
ሁኖ ታገኛለህ፤ ሁለት አፍ ካለው
ሰይፍ ይልቅም የተሳለ ነው።

፴. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፤
መንገድህን ከእርስዋ አርቅ ፤ ወደ
ቤትዋም ደጅ አትቅረብ፤

፴፩. ሕይወትህን ለሌላ እንዳት
ሰጥ፤ ንበረትህንም ምሕረት ለሌ
ላቸው ።

፴፪. ባዕዳን ሀብትህን እንዳይጠ
ግቡ ፤ የድካምህም ፍሬ በባዕድ
ሰው ቤት እንዳይገባ።

፴፫. ሰውነትህ በደክመ ጊዜ ኋላ
ትጸጸታለህ፤ እንዲህም ትላለህ።

፴፬. እንዴት ትምህርትን ጠላሁ?
ልቤም ከተግሣጽ እንዴት ራቀ?

፴፭. የአስተማሪዎቼንም ቃል አል
ሰማሁም ፤ በጆሮቼም አላዳመጥ
ሁም።

፴፮. በማኅበርና በጉባኤ መካከል
ወደ ክፉ ሁሉ ለመድረስ ጥቂት
ቀረኝ ፤

፴፮. ወይእዜኒ እብለክሙ ጎረዩ
 ኩሎ ሠናያተ እለ ጽሑፋት
 ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ
 ሊናስትት እሉንተ ስምዓተ፤ ወኢ
 ንትመየጥ ውስተ ብዙኅ ነገር።

፴፰. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት ወበ
 ገቢረ ሠናይ፤ ወንርገቅ እምኩሉ
 ምግባር እኩይ፤ ወንኩን ንጹሐነ
 እምኩሉ እኩይ ወርኩስ በቅድመ
 እግዚአብሔር ከመ ንርክብ ሕይ
 ወተ ዘለዓለም።

አንቀጽ ፫

በእንተ ከመ መፍትው አንስት
 ይትእዘዛ ለእምታቲሆን፤ ወይሑራ
 በጥበብ።

፩. ርቱዕ ብእሲት ትትእዘዝ ወት
 ተሐት ለምታ፤ እስመ ርእሳ ለብእ
 ሲት ምታ፤ ወርእሱ ለብእሲ ዘየ
 ሐውር በፍኖት ርቱዕ ክርስቶስ፤
 ወርእሱኒ ለክርስቶስ እግዚአብ
 ሔር አብ፤ አጋዜ ኩሉ ዘህሉ
 ወይሄሉ ፈጣሪ ኩሉ ምስላ
 ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
 ዘሉቱ ዕባይ፤ ወክብር፤ ወልዕልና፤
 ወስብሐት።

፪. ወአንትንሂ አንስት ተእዘዛ ለእ
 ምታቲክን፤ ወተቀንያ በክብር ወበፊ
 ሪህ እግዚአብሔር ወአስተፍሥሐ
 እምታቲክን በሠናይ ቅኔ፤ ከመ
 ትርክባ ሞገሰ በገቤሆሙ በከመ
 አቅደምነ ነገረ።

፴፯. አሁንም እንዲህ እላችኋለሁ፤
 እነዚህን ምስክሮች እንዳናቃልል
 ወደ ብዙ ነገርም እንዳንመለስ በቅ
 ዱሳት መጻሕፍት የተጻፉትን በጎ ነገ
 ሮችን ሁሉ ምረጡ።

፴፰. በሃይማኖትና በጎ በመሥራ
 ትም እንጽና፤ ከክፉ ሥራም ሁሉ
 እንራቅ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም
 እናገኝ ዘንድ ከክፉ ሁሉና ከር
 ኩስት በእግዚአብሔር ፊት ንጹ
 ሐን እንሁን።

ሦስተኛ አንቀጽ

ሴቶች ለባሉቻቸው ይታዘዙ
 ዘንድ፤ በቀናም ጥበብ ጸንተው
 ይኖሩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ሴት ለባሏ በትሕትና ትታዘዝ
 ለሴት ራሷ ባሏ ነውና፤ በቀና
 መንገድ ለሚኖር ወንድም ራሱ
 ክርስቶስ ነው፤ ለክርስቶስም ራሱ
 ሁሉን ቻይ፤ የነበረና የሚኖር
 ገናናነትና ክብር ልዕልናና ምስጋና
 በሚገባው በልጁ በጌታችን በኢየ
 ሱስ ክርስቶስ ሁሉን የፈጠረ
 እግዚአብሔር አብ ነው ።

፪. እናንተም ሴቶች ለባሉቻችሁ
 ታዘዙ፤ እግዚአብሔርንም በመፍራ
 ትና በማክበር ተገዙ፤ አስቀድመንም
 እንደተናገርን ከእነርሱ መወደድን
 እንድታገኙ በበጎ አገልግሎት ባሉ
 ቻችሁን ደስ አለች።

፫. አከመ ከመዝ ይበል ተምጽ ሰሎ
ሞን መኑ ይረክባ ለበአሊት ጽን
ዕት፤ ክብርት ይኢቲ እምዕንቁ
ክቡር ዘብዙኅ ሜጡ።

፬. ለእንተ ከመዝ ብአሊት ይትአ
መን ባቲ ልበ ምታ ወእንተ
ከመዝ እምሠናይ ምህርካ ኢታሐ
ዕዖ።

፭. ትረድኦ ለምታ ሠናየ በሠ
ናይ፤ ወአኮ እኩየ በእኩይ በኩሉ
መዋዕለ ሕይወታ።

፮. እንዘ ትቤዝት ፀምረ ወአጌ፤
ገብረት ሠናየ በእደዊሃ።

፯. ኮነት ከመ ሐመር እንተ ትት
ጌበር እምርትቅ፤ ወታስተጋብአ
ላቲ ኩሎ ብዕለ።

፰. ወትትኅሣእ በሌሊት ወትሁብ
ሲሳየ ለሰበአ ቤታ ወግብሮን ለአ
ዋልድ።

፱. ርእየት ወፍረ፤ ወተሣየጠት፤ ወእ
ምፍሬ እደዊሃ ተክለት ጥሪተ።

፲. አጽኒዓ ወቀኒታ ሐቋሃ አውፅ
አት እዴሃ ለግብር።

፲፩. ጥዕመት ከመ ሠናይ ወአቲ
ተቀጽ፤ ወአይጠፍኦ ኩሎ ለሊተ
ማኅቶታ።

፫ ተግሣጽ ሰሎሞን እንዲህ ይለ
ልና፤ ልባም ሴትን ማን ያገኛ
ታል? ዋጋው ብዙ ከሆነ ከከበረ
ዕንቁ እጅግ የከበረች ናት።

፬. እንደዚህ ባለችዋ ሴት የባልዋ
ልብ ይታመንባታል፤ እንደዚህ
ያለችውም ከመልካም ምርኮ አታላ
አውም።

፭. ዕድሜዋን መሉ በክፉ ላይ
ክፉ ያይደለ በበጎ ላይ በጎ እየሠ
ራች ባሏን ትረዳዋለች።

፮. የበግ ጠጉርንና የተልባ እግርን እያ
ባዘተች በእጆችዋ መልካም ትሠራለች።

፯. እርሱዋ ከሩቅ እንደምትነግድ
ሀብትንም ሁሉ እንደምትሰበስብ
መርከብ ሆነች።

፰. በሌሊት ትኅሣለች፤ ለቤተሰብ
ዎቿ ምግባቸውን ትሰጣለች፤ ለሠ
ራተኞችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች።

፱. እርሻን ተመልክታ ትገዛለች፤
ከእጆችዋም ፍሬ ጥሪትን ትተክላለች።

፲. ወገብዋንም አጽንታ ታጥቃ
እጆቿን ለሥራ ታወጣለች።

፲፩. ሥራ መልካም እንደሆነ ትመ
ሰክታለች፤ መብራትዋም ሌሊቱን
ሁሉ አይጠፋም።

፲፪. ወእደዊሃ ትሰፍሕ ዲበ ዘይበ ቀሳ፤ ጠዕመታ ታጸንዕ ለፈቲል።

፲፫. ወእደዊሃ ተፈትሕ ለምስኪን፤ ወእራኃ ትሰፍሕ ለነዳይ።

፲፬. ወኢይቴክዝ ምታ በእንተ ቤቱ እመቦ ገበ ጉንደያ ወኩሎሙ እሊኣሃ እናዞን እሙንቱ በበክልሌ።

፲፭. ክዑብ ከለሜዳ ገብረቲ ለምታ ዘቢሶስ፤ ወሜላተ ገብረት ላቲ አልባሰ።

፲፮. ወዘያስተርኢ ይክውን ምታ በውስተ አናቅጽ ሶበ ይነብር ውስተ ማኅበር ምስለ ሊቃናተ ምድር።

፲፯. ሰንዱናተ ገብረት፤ ወሜ ጠት፤ ወንቀብታተ ለከነድውያን፤ ወእፋሃ ከሠተት ዘበሕግ፤ ወእቀ መት ሥርዐተ ለልሳና።

፲፰. ጎይለ ወላህየ ለብሰት ወተፈ ሥሐት በመዋዕል ደጋርያት።

፲፱. ወጽፋቅ በዋሊ ቤታ ወክብተ ሀኪት ኢበልዐት።

፳. ሕግ ወምጽዋት ውስተ አፋሃ፤ አፋሃ ተፈትሕ በጥበብ ወበሥርዐተ ሕግ።

፲፪. እጆችዋንም ወደሚጠቅም ሥራ ትዘረጋለች፤ ከንድዋንም ለመፍተል ታበረታለች (ታጸናለች)።

፲፫. እጆቿን ለችግረኛ ተፈታለች፤ መሐል እጅዋንም ለደሀ ትዘረጋለች።

፲፬. ባሏም በውጭ የዘዋ አንደሆነ ስለ ቤቱ አይጨነቅም፤ ቤተሰቦቿ ሁሉ ዕጥፍ ድርብ የለበሉ ናቸው።

፲፭. ለባልቀ ዕጥፍ ሆኖ ከተፈተለ የተልባ እግር መጉናጸፍያ ትሠራለች፤ ለራስዋም ከኩጭ ሐር ልብስን ትሠራለች።

፲፮. ባልዋ በሀገር ሽማግሌዎች መካከል በሸንጎ በሚቀመጥ ጊዜ በዐደ ባባይ የታወቀ(የሚታይ) ይሆናል።

፲፯. የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሽ ጣላች፤ ለከነድውያንም ድግ ትሸጣለች፤ ሕጋዊ በሆነ ነገር አፍዋን ትከፍታለች፤ ለአንደበትዋም መጠንን ታደርጋለች።

፲፰. ብርታትንና ወብትን ትሰብላለች በጋላም ዘመን ላይ ደስ ይላታል።

፲፱. ወደ ቤቷ የሚገባ ብዙ ነው፤ የሰንፍና እንጀራንም አትበላም።

፳. ሕግና ምጽዋት በአፍዋ አለ፤ አፍዋን በጥበብና ሕግ ባለው ሥርዐት ትከፍታለች።

፳፩. ወምጽዋታ አልሠቀ ውሉደ ወሉብ
ዐለ፤ ወምታ ወደላ።

፳፪. ብዙኃት አዋልድ አጥረያ
ብዕለ፤ ወብዙኃት ገብራ ገይለ፤
ወአንቲሰ ትፈደፍዲ፤ ወተዐደውኪ
ኩሉን።

፳፫. ሕሰው አሥምሮ፤ ወምኑን
ላሠይ፤ እሰመ ብእሲት ጠባብ ትት
ባረክ፤ ወፈራሂተ እግዚአብሔር
ይእቲ ትሴባሕ።

፳፬. ሀብዋ እምፍሬ ከፍፍሪሃ፤ ወይት
አኩት በአናቅጽ ምታ፤ ።

፳፭. እእምራ አንሐት ከመ ብእሲት
አንተ ታፈቅር ምታ ትረክብ ክብረ
ቡዝ እግዚአብሔር እምላክ።

፳፮. ዑቲ ወለብዊ ኦ ብእሲት
አንተ ታፈቅሪ ወትፈቅዲ ትኩኒ
መላይምኑት ከመ ታሥምሪዮ ለእኅ
ዚአብሔር፤ ወኢትትመኪኪ ወኢት
ሠጹ ለክልእ ብእሲ ፤ ወኢትልበሲ
አልባሰ ሠርጉ፤ ወኢትደዪ አሣዕነ
ውስተ እግርኪ በትዝገርት፤
በከመ ይገብራ አንሐት ዘማት
ለአስሕቶ ፤ አላ ተዐቀቢ እም

፳፩. ምጽዋትዋ ልጆችን ያላድጋል፤
ያበለጥጋልም፤ ባልዋም እንዲህ
ሲል ያመሰግናታል።

፳፪. ብዙ ሴቶች ልጆች ሀብትን
ሰበሰቡ፤ ብዙዎቹም ገይልን አደረጉ፤
አንቺ ግን ትበልጫለሽ፤ ከሁሉም
ትልቂያለሽ ።

፳፫. ውበት ሐሰት ነው፤ ደም ግባ
ትም የተናቀ ነው፤ ብልህ ሴት
ትባረካለችና ፤ እግዚአብሔርንም
የምትፈራ እርስዋ ትመሰግናለች።

፳፬. ከከንፈርዋ ፍሬ ስጡአት፤
ባልዋም በዐደባባይ ይመሰግናል።

፳፭. ሴቶች ሆይ! ባልዋን የምትወድ
ሴት በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ
ክብርን እንደምታገኝ ዕውቁ።

፳፮. እግዚአብሔርን ደስ ለማሰ
ኝት የታመንሽ ትሆኒ ዘንድ
የምትወዷና የምትፈቅጂ ሴት
ሆይ! ዕውቂ፤ አስተውዩ፤ አትመ
ኪም፤ ለሌላ ወንድም አትዋቢ፤
የጌጥ ልብሶችንም አትልበሺ፤ ሌላ
ኞች ሴቶች ሰውን ለማላት እንደ
ሚያደርጉ በትዕቢት በእግርሽ
ጫማ አታድርጊ ፤ ነገር ግን
ሌሎች በአንቺ እንዳይሰናከሉ

ተሉ ምግባር እኩይ ወዝሙት፤
ከመ ኢይትዐቀፋ ብኪ ካልኣን ዳዕሙ
ተዐዘዚ ለምትኪ ወአሠንዩ ሎቱ።

፳፯. ወእመሰ ትፈቅዲ አንሶስዎ
በውስተ ማገበር ወመራኅብት ለአ
ሥግሮ ነፍስ ብዙኅ ጊዜ፤ ይመጽእ
ለዕሌኪ ኩነኔ እምገብ እግዚአብ
ሔር ፤ ወትከውኒ ዘአልባ ተስፋ።

፳፰. ከመ ሶብ ረሲዕ ይወድቅ
ውስተ ዐቢይ ምንዳቤ ወያመጽእ
ለርእሱ ነውረ ውሥሪ ወዝኾነ ኮማሁ
አኪት ብእሲት ታመጽእ ለርእሳ
ኀሣረ።

፳፱. ወከመ አንበሳ ዘይጸንሕ
ወይመስጥ ከማሁ ታሠግሮሙ
ለአብዳን፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል
ከመ ቊንቊኔ ለልብስ ወከመ ነቀዝ
ለዕፅፊ ወከማሁ ገዘን ታማስኖ ለብ
እሲ ልቦ ።

፴. ወዓዲ ይቤ ይጌይስ ነቢር
ውስተ ገዳም እምትንበር ምስለ
በእሲት መግዐዚት ወነባቢት ወመ
ዐትምት።

፴፩. ይእዜኒ ንበለክሙ ኦ ሕዝበ
ክርስቲያን ኢትነጽሩ ፤ ወኢትትልዉ
ዘማተ አንስተ።

ከክፋ ሥራ ሁሉና ከዝሙት ተጠ
በቂ፤ ለባልሽም ታዘገር፤ ለእር
ሱም መልካም አድርጊለት።

፳፯. ብዙ ጊዜ ሰውን ለማሳት
በጉባኤና በዐደባባይ መመላለስን
ብትወጂ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ
በአንቺ ላይ ቅጣት ይመጣብ
ሻል፤ ተስፋ የሌላት ትሆኖለሽ።

፳፰. ዝንጉ ሰው በታላቅ መከራ
እንደሚወድቅ በራሱም ነውርንና
ውርደትን፤ ገዘንንም እንደሚ
ያመጣ እንደዚሁ ክፉ ሴት ለራ
ስዋ ውርደትን ታመጣለች።

፳፱. ሽምቆ እንደሚነጥቅ እንበሳ
እንደዚሁ አላዋቆችን ታጠምዳቸዋ
ለች፤ ብል ልብስን፤ ነቀዝም ዕንጨ
ትን እንዲያጠፋ፤ እንዲሁም ገዘን
የሰውን ልቡና ታጠፋዋለች ተብሉ
ተጽፎአልና።

፴. ዳግመኛም ከተጨቃጫቂ ከቀባ
ጣሪና ከቊጡ ሴት ጋራ ከመኖር
በበረሃ መኖር ይሻላል ይላልና።

፴፩. አሁንም የክርስቲያን ወገኖች
ሆይ፤ ሴሶኖች ሴቶችን አትመ
ልከቱ አትከተሉ እንላችኋለን።

፴፪. ወባሕቱ ርቱዕ ለአንስት
ምእመናት ይትገልጻል ርኢሳን በጽሕ
ወሐኮ በአሠንዖ ላህየ ገጽን ወጥም
ዐታት፤ ወተተህሉ ወተሠርግም
ዘአልቦ ባቀዕ ውስተ መልክዕ
ዘፈጠረ እግዚአብሔር፤ ወኢይግ
በራ ከመዝ አላ ሶባ የሐውራ በፍ
ኖት ያድንና ርኢሶን እንዘ ግል
ቡባት እማንቱ፤ ወዕቀባ ርኢሰክን
ኦ ምእመናት ወኢትትናገራ ጽልኦ
ወኢምስለ መኑሂ ወፈድፋደሰ ለኦ
ምታቲክን ።

፴፫. ኦ አንስት ኄራት፤ ወየዋሃት
አምልካሁ ለእግዚአብሔር በፍ
ሥሐ ወበሐሂት።

፴፬. ወአንትመኒ ደቂቅን ወአጋዊን
ወአዝማዲን ወፍቁራኒን ጎሥዋ
ለክብርት ጥበብ እንተ ታሂኒ
ግዕዝን ወታበርህ አልባቢን ፤
ወታቀርክን ንዝ እግዚአብሔር ወታበ
ውኣን ውስተ መንግሥተ ሰማያት
ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወዕረ
ፍት።

አንቀጽ ፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወቀሲስ፤
ወዲያቆናት።

፴፫. ነገር ግን ላመኑ ሴቶች
ራሳቸውን በንጽሕና ሊከናነቡ
ይገባል፤ የፊታቸውን ውበት በማ
ሳመርና ቀለም በመቀባት አይደ
ለም፤ እግዚአብሔር በፈጠረው
መልክ ውስጥ ጥቅም በሌለው ክል
መኳልና ማጌጥም አይደለም ፤
እንዲህ ያለውንም ሁሉ አይሥሩ፤
ነገር ግን እነርሱ ተከናንበው
በጎዳና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው
ይሂዱ፤ ምእመናት ሆይ! ራሳች
ሁን ጠብቁ፤ ከማንም ጋር አት
ነጋገሩ ፤ ይልቁንም ከባሎቻችሁ
ጋር ጥላቻን አትነጋገሩ።

፴፫. ደጋጎችና የዋሆች ሴቶች
ሆይ! በደስታና በሐሴት እግዚአ
ብሔርን አምልኩት።

፴፬. እናንተም ልጆቻችን፤ ወንድሞቻ
ችን፤ ዘመዶቻችንና ወዲጆቻችን ጠባ
ይን የምታሳምር፤ ልቡናችንን ብሩህ
የምታደርግ፤ ወደ እግዚአብሔርም
የምታቀርበንን ለዘለዓለም ሕይወ
ትና ዕረፍት ወደ መንግሥተ ሰማ
ያት የምታስገባን የከበረች ጥበ
ብን ፈልጓት ።

አራተኛ አንቀጽ

ስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ስለ ቂስና ስለ
ዲያቆናት ይናገራል።

፩. ወበእንተ ኤጲስ ቆጶስ ሰማዕነ ከመዝ በንብ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ መፍትሄ ይኩን ኖላዊ አባግዕ ዘይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ለተሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘኣልቦ ነውር፤ ንጹሕ ወኔር፤ ወዘኢይኔሊ ትካዘ ዘዝንቱ ዓለም፤ ወዘአጠንቀቀ ፃ ዓመተ፤ ወዘፊጸመ ንይላ ውርቡት፤ ዘኢኮነ መስተዋድየ ፤ ወዘኢይነ ብብ ሐሰተ ማዕከለ አገው።

፪. እስመ ይብል ወንጌል ዘይነብብ ቃለ በከመ ረከበ ያገብኩ ሎቲ በዕለተ ደይን ከመ ይኩንንዎ፤ ወዓዲ ይቤ እስመ እምቃልከ ትጽድቅ ወእምቃልከ ትትኳነን፤ ወበእንተዝ ይደሉ ይኩን ዘምሉእ ዙሉ ሠናያተ።

፫. ወእመሰ ኢየሐምር መጽሐፈ ይኩን ማእምረ ወለባዊ፤ ወይኩን ዘእማዕከላይ ብእሲ ።

፬. ወእመሰ ንስቲት ሀገር ይእቲ ወኢተረክበ በውስቴታ ዘይደልዎ ጽጽሰና፤ ወተረክበ እምንኡላን ማእምር ወጠቢብ ዘንዳጥ ዓመታቲሁ ወስምዐ ኮኑ ሎቲ እለ የአምርዎ ከመ ይደልዎ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ

፩. በለ ኤጲስ ቆጶስም፤ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ኤጲስ ቆጶስሆኖ የሚሾመው የምእመናን ጠባቂ ነውር የሌለበት፤ ንጹሕና ቸር፤ የዚህንም ዓለም ጭንቀት የማያስብ፤ ፃ ዓመት የሞላው፤ የጉልማላነት ንይልን ያለፈ፤ ነገር የማይሠራ፤ በወንድሞችም መካከል ሐሰትን የማይናገር ይሆን ዘንድ እንደሚገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሰማን።

፪. ወንጌል ነገርን እንዳገኘ የሚናገር ሁሉ በፍርድ ቀን ይፈረድበት ዘንድ ይመለስለታል ብሏልና፤ ዳግመኛም ከቃልህ የተነሣ ትጽድቃህ፤ «ከቃልህ የተነሣም ይፈረድብሃል» ብሏልና፤ ስለዚህም በጎውን ነገር ሁሉ የተመላ ይሆን ዘንድ ይገባል።

፫. መጽሐፍ የማያውቅ ቢሆን ግን ዐዋቂና አስተዋይ ይሁን፤ መካከለኛ ዕድሜም ያለው ሰው ይሁን።

፬. አገሪቱ ትንሽ ብትሆን፤ ግን በውስጧም ጽጽሰና የሚገባው ባይኖር ከታናናሾች እድሜው ጥቂት የሆነ አዋቂና ብልህ፤ የሚያውቁት ሰዎችም ኤጲስ ቆጶስነት ይሾም ዘንድ

ወለክመ ሐይወ እምንክሱ ፍጹም በግብረ አበው ቅዱሳን ወየዋሃን ዘየሐውር በፍኖተ ርትዕ ዘምኩር በኩሉ ግብር ወስምዐ ኮኑ ላዕሌሁ ከመ ፍጹም ውእቱ ይሠየም በሰላም።

፩. እስመ ሰሎሞን እንዘ መጠነ ፲ወ፪ ዓመታቲሁ ነግሠ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል፤ ወኢዮአስኒ ነግሠ እመ ኮነ ሉቱ ፮ ዓመተ፤ ወኢዮስደስኒ በሳምኒት ዓም ነግሠ በጽድቅ።

፯. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤ ገበ መኑ እኔጽር ዘእንበለ ገበ የዋህ ወትሐት ወጽምው ዘይርዕድ እም ቃልየ።

፯. ወካዕበ ይቤ ወንጌል «ብፁዓን የዋሃን ልብ እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር»።

፰. ወይኩንኬ መሐሬ፤ እስመ ይቤ ብፁዓን መሐርያን፤ እስመ እሙንቱ ይትመሐሩ፤

እንዲገባው ቢመሰክሩለት ከኢየን ተም ጀምሮ በቅዱሳንና የዋሃን አበው ሥራ ፈጽሞ ቢኖር በቀና መንገድም ቢሂድ በሥራው ሁሉ የተፈተነ ቢሆን ፍጹም እንደ ሆነም ቢመሰክሩለት በሰላም ይሾም።

፩. ሰሎሞንም ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ሳለ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነግሦ ነበርና፤ ኢዮአስም ሰባት ዓመት በሆነው ጊዜ ገዥ ሆነ ተሾመ፤ ኢዮስደስም በስምንት ዓመቱ በእውነት ነገሠ።

፯. እግዚአብሔር በነቢዩ በኢሳይያስ አንደበት እንዲህ ብሎ ተናግሮአልና፤ «ከቃሌ የተነሣ ወደሚፈራ የዋህ፤ ትሑትና ትዕግሥ ተኛ ወደሚሆን ነው እንጂ ወደ ማን እመለከታለሁ?»

፯. ዳግመኛም ወንጌል እንዲህ ይላል «የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ ምድርን ይወርሳሉና»።

፰. የሚምር ይሁን፤ «የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱም ይማራሉ» ተብሏልና።

፩. ፳፻ ነገሥ. ፫ + ፭

፫. ፳፻ ዜና መዋ. ፳፬ + ፩

፬. ፳፻ ነገሥ. ፳፪ + ፩ - ፪

፭. ኢሳ. ፳፮ + ፪

፮. ማቴ. ፭ + ፭

፱. ወይኩን እንከ ገባሬ ሰላም፤
እስመ ይቤ ብፁዓን ገባርያን
ሰላም፤ እስመ እሙንቱ ውሉደ
እግዚአብሔር ይሰመዩ^፩ ።

፲. ወይኩን እንከ ንጹሐ ልብ
ዘእንበል ቂም ወእከይ ወዐመዓ፤
እስመ ይቤ ብፁዓን ንጹሐን ልብ፤
እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእግ
ዚአብሔር^፪ ፤

፲፩. ወይኩን እንከ መንፈሳዊ
ትጉህ ለገቢረ ሠናይ ዘኢስሱዕ
ወኢመዓትመ፤ ወኢሰካሬ፤ ወኢ
መስተበቅለ ዘአልቦ ጽልእ ወጋዕዝ
ወኢዝጉር፤ ወኢመፍቀሬ ወርቅ፤
ወኢጸዓሌ፤ ወኢይትዐበይ እንከ
ከመ ኢይደቅ ውስተ መሥገርተ
ሰይጣን እስመ ኩሉ ዘአዕበዩ ርእሶ
የንሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከ
ብር፩ ።

፲፪. ወከመዝ ይሠየም ኤጲስ
ቆጶስ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ፤
ዘይክል ሠሪዐ ቤቱ ቢሠናይ፤ መምህር
ወመገሥፅ ዘአልሐቀ ደቂቆ
በንጽሕ^፫።

፱. ሰላምን የሚያደርግ ይሁን ሰላ
ምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤
እነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባ
ላሉ^፩ ተብሏልና።

፲. ቂም፤ ክፋትና ዐመፅ የሌለበት
ልብ ንጹሐ ይሁን፤ ልብ ንጹሐች
ብፁዓን ናቸው እነርሱ እግዚአብ
ሔርን ያዩታል ተብሏልና ።

፲፩. በጎ ሥራን ለመሥራት ትጉህ
መንፈሳዊ ይሁን የማይሳሳ፤ የማ
ይቆጣ ፤ የማይሰክር ፤ የማ
ይበቀል፤ ጸብና ክርክር የሌለው፤
የማይኮራ፤ ገንዘብ የማይወድ፤
የማይሳደብ ይሁን፤ በሰይጣን
ወጥመድ እንዳይወደቅ ፤ አይ
ታበይ፤ ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋ
ረዳልና፤ ራሱንም ያዋረደ ይከብ
ራልና ።

፲፪. እንደዚህ ያለ ኤጲስ ቆጶስ
አንዲት ሴት ያገባ ቤተሰቦቹን
በመልካም ማስተዳደር የሚችል ፤
የሚያስተምርና የሚመክር ልጆቹን
በንጽሕና ያሳደገ ይሾም።

፩. ማቴ ፭ + ፯

፪. ልኛ ጢሞ. ፫+፪-፯ ፤ ሉቃ. ፲፭+፲፬

፫. ቲቶ ፩ + ፯

፲፫. ወበእሲቱሂ ትኩን መሐይም ንተ እንተ ተሐፅን ደቂቃ በሠናይ እምልኮ ወፈሪህ እግዚአብሔር፤ ወርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትአዘዙ ሉቱ ሰብእ ቤቱ በትሐትና ወበ ፍርሀት፤ ወውእቱኒ ይኩን ዘእ ልቦ ነውር በትካዘ ዝ ዓለም ወበ ሥጋሁ፤ እስመ ጽሑፍ ይፍትና ወያመክሮ እመ ውእቱ ዘእልቦ ነውር ወኢይኩን መፃትመ ከመ ይብል ጥበብ እስመ መፃትም ብእሲ ጠቢብ የሀጉል፤ አላ ይኩን መሐሪ ወመጽዋቴ፤ እስመ ይቤ እግዚእን በዝንቱ የእምረክሙ ዙሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ ለእመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ፡፡

፲፬. ይኩንኪ መፍቀሬ ሰብእ፤ ዘይት ዌክፍ ነግደ፤ ዘኢይነሥእ ገጸ መበይነ፤ ዘኢያደሉ ለባዕል ወለነ ዳይ፤ ዘቦ ኪን ዘይሰፍሖ እዴሁ ለውሂብ ፤ ዘይትዌክፍ መፃስበ መፍቀሬ ነዳያን ወዕንላ ማውታ፤ ወመበለታት፤ ወዓዲ ይሴሲ ለእለ ቦን ደቂቅ ፡፡

፲. ምሳ. ፲፭ + ፲፮

፲፩. ዮሐ. ፲፫ + ፴፭

፲፫. ሚስቱም የምታምን፤ ልጆቿንም በመልካም እምልኮና እግዚአብሔርን በመፍራት የምታሳድግ ትሁን፤ ለኤጲስ ቆጶስም ቤተሰቦቹ በትሐትናና በፍርሃት ይታዘዙለት ዘንድ ይገባል፤ እርሱም በዚህ ዓለም ጉዳይና በሥጋው ነውር የሌለበት ይሁን፤ ነውር የሌለበት እንደሆነ ፈጽመህ መርምረው ተብሎ ተጽፎአልና ፤ የማይቈጣ ይሁን፤ መጽሐፈ ጥበብ «ቀጣ ጥበበኛ ሰውን ያጠፋል» ብሏልና፤ ነገር ግን የሚራራና የሚመጸውት ይሁን፤ ጌታችን «እናንተ እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ደቀ መዛሙርቱ እንደሆናችሁ ሁሉ በዚህ ያውቃችኋል» ብሏልና፡፡

፲፬. ሰውን ወዳጅ፤ እንግዳን የሚቀበል፤ ፊት አይቶ የማያዳለ፤ ለባለጸጋና ደሃ የማያዳለ፤ ፈራጅ፤ ጥበብ ያለው፤ ለመሥጠት እጁን የሚዘረጋ፤ ረዳት የሌለውን የሚቀበል፤ ድሆችን፤ ደህ አደጎችንና ባልቴቶችን የሚወድ ይሁን፤ ዳግመኛም ልጆች ያሏቸውን ይመግብ፤

፲፭. ወእመሰ ሰ ብእሲ ሀካይ ወእገለቀ ኩሎ ንዋዮ በስካር ወዝመት፤ ወይፈቅድ ይመጽው ትዎ ፤ ኢየሀቦ ኤጲስ ቆጶስ ትካዞ፤ ወኢያብሐ ይባእ ቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ለእለ ይገብሩ ከመዝ እስከ ማእዜኑ ሀካይ ትሰክብ ወማእዜ እምንዋም ትነቅሕ? ሕቀ ትነውም፤ ወሕቀ ትነብር ሕቀ ትይቅስ፤ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴክ ዲበ እንግድዓክ፤ ወእምዝ ይመጽእከ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተጽኅስ ከመ ጌር ረዋሂ።

፲፮. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመይፍ ታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል፤ ወይ ትገዮይ ነጻዩ፤ እስመ ይቤሉ እግዚአብሔር ለመሴ ኢትፍታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል ወኢትግምጽ ፍትሐ ለነዳይ እስመ ፍትሐ ለእግዚአብሔር ውእቱ፤ ወባሕቱ መፍትሔ ይፍታሕ በርትዕ።

፲፯. መፍትሔ ይኩን ሲሳዩ ለኤጲስ ቆጶስ መብልዕ ጥዑመ በአቅም ከመ ይካሃል ምህር ወገሥጸ ለሕዝብ ወይሚጠመሉን እግዚአብሔር ወይርገቅ እምኩሉ እኩይ ወያንብብ መጻሕፍተ ኩሉ ጊዜ።

፲፭. ገንዘቡን ሁሉ በስካርና በዝመት የጨረሰ ሰነፍ ቢኖር ግን፤ ለመጽውቲትም ቢወድ፤ ኤጲስ ቆጶስ ግዳጁን አይሰጠው፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይገባ ዘንድ አይፍቀድ ለት፤ እንደዚህ ለሚሠሩ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና ፡ «ሰነፍ እስከመቼ ድረስ ትተኛለህ? መቼስ ከእንቅልፍህ ትነቃለህ? አንድ ጊዜ ትተኛለህ ፤ አንድ ጊዜ ትቀመጣለህ፤ አንድ ጊዜ ታንቀላላለህ፤ አንድ ጊዜ እጅህን በደረትህ ላይ ትሰበሰባለህ፤ ከዚህ በኋላ ድህነት እንደክፉ መልእክተኛ ይመጣብህል፤ ትጋርም እንደፈጣን ሯጭ ይደርስብህል።»

፲፮. ኤጲስ ቆጶስ ደጋውን ችላ ብሎ ለህጸኛው ፊት በማድላት ይፈርድ ዘንድ አይገባውም፤ እግዚአብሔር መሴን «ለባለጸጋ ፊት በማድላት አትፍረድ፤ የድጋውን ፍርድም ኢትጓድል፤ ፍርድ የእግዚአብሔር ነው ብሏልና ፤ ነገር ግን በሚገባ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል።

፲፯. የኤጲስ ቆጶስ ምግብ የጣመ፤ የላመ ይሁን፤ መጥኖ ይመገብ፤ ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይቻላል፤ ዘንድ፤ ከክፉም ሁሉ ይርቅ ዘንድ መጻሕፍትን ሁል ጊዜ ይመልከት ።

፲፰. ወይኩን መፍቀሬ ጥበብ ከመ
ይካሃል ተርፉሞ መጸሕፍት
በመንፈስ ቅዱስ ፣ ቃለ ወንጌል
ኦሪተ ወነቢያተ በከመ ይቤ እግዚ
አብሔር ለብዉ ቃለ መጸሕፍት
እስመ እሙንቱ ስምዕ በእንቲ
አየ^{፲፫} ።

፲፱. ወይይልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የሐሊ
ተጋሥሦ ወአገንጽሉ መጸሕፍት
በመተልወ፣ ወያጽግበሙ ለሕዝብ
ትምህርተ መንፈሳዊ ወያርወዋሙ
እምብርሃን ሕጉ ለእግዚአብሔር በብ
ዙጎ ተግሣጽ።

፳. ይቤ እግዚአብሔር አብርሁ
ብርሃን ጥበብ ላዕሌከሙ እስመ
ጊዜሁ ውእቱ^{፲፬} ።

፳፩. ከመዝኬ ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ
ይሕምም ወይጸሙ ወይትጋደል
በእንተ ጽድቅ፤ ወፊድፋደሰ በቅድመ
ሕዝብ፤ ከመ ይርአዩ ግብር ወይት
ወከፋ ተግሣጽ ።

፳፪. ወዓዲ ወእቱስ ሊይትሀይ መሃሂ፤
ወሊይትዐረክ ምስላ ዐቢያን፤ ወሊይትን
በክልሌ ልቡ ወበክልሌ ልሳኑ

፲፰. በመንፈስ ቅዱስ መጸሕፍትን
መተርጉም ይችል ዘንድ ጥበብ
መንፈሳዊን የሚወድ ይሁን ፤
የወንጌልን ቃል ኦሪትን ነቢያ
ትንም መተርጉም ይችል ዘንድ
እግዚአብሔር እንዳለ የመጸሕፍ
ትን ቃል አስተውሉ እነሱ ስለ
እኔ ነገር ምስክሮች ናቸውና።

፲፱. ለኤጲስ ቆጶስ መመራመርና
መጸሕፍትንም ዘወትር መመልከ
ትን ያስብ ዘንድ ይገባዋል፤ ለሕዝ
ቡም መንፈሳዊ ትምህርትን ያጥግ
ባቸው፤ ከእግዚአብሔር ሕግ ብር
ሃንነት የተነሣም በብዙ ምክር
ያርካቸው ።

፳. እግዚአብሔር ጊዜው ነውና
የጥበብን ብርሃን በእናንተ ላይ
አብሩ አለ ።

፳፩. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ መከራ
ሊቀበል፤ ሊደክምና ስለጽድቅም
ሊጋደል ይገባዋል፤ ይልቁንም
በሕዝቡ ፊት፤ ምክሩን ይቀበሉ
ዘንድ ሥራውን ሊያሳያቸው ይገ
ባል።

፳፪. እሱ ማንንም ችል አይበል፤
ከታላላቆች ጋርም አይወዳድ፤ ሁለት
ልብና ሁለት አንደበት ያለው

ወኢይትሉ መኳንንተ ፡ ወይፍራህ
እግዚአብሔር፤ ወኢይሰማዕ ውዴተ
በሐሰት ላዕለ ካልእ ወኢይትሀከይ
ጸዊመ፤ ወኢያመከኒ ለበሊዕ፤ ወኢይ
በል በዓል ዮም በከመ ይገብሩ አሕ
ዛብ ለበሊዕ ወሰትይ ወለፈጊዕ ።

፳፫. አላ ያሰሰል እምኔሁ ኩሉ
ፍትወተ ጽሩዕ ዘአልቦ ባቀዕ፤
እስመ ዝንቱ ኩሉ ምኑን ወጽሉኡ
በጎበ እግዚአብሔር ወፍቁር በጎበ
አጋንንት።

፳፬. ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የአዝ
ዘመ. ወይገሥጸመ. ለሕዝብ ያዕ
ትት እምላዕሌሆመ. ዘንተ ኩሉ
ምግባረ አላ ባሕቱ ይምሀርመ.
ወይገሥጸመ፤ ወይሚጠመ. ይት
መሰሉ ኪያሁ፤ ወይትልዉ ፍናቶ
በርትዕ፤ እስመ ይቤሉሙ እግዚ
አብሔር ለደቂቀ እስራኤል ‘ዕቀቡ
ሕግዮ ወሥርዐትዮ ወትእዛዝዮ^{፲፭}፤
ወለሊሁ እግዚእነ ወእምላክነ ኢያ
ሱስ ክርስቶስ አቅደመ ኩሉ ገቢረ
ወመሀረነ ንትመሰል ኪያሁ ።

፳፭. ወበእንተዝ ይብል እስመ
ዘይሚሀር ወይገብር ዐቢዮ ይከ
ውን በመንግሥተ ሰማያት^{፲፮}።

አይሁን፤ መኳንንቱንም አይከተል፤
እግዚአብሔርን ይፍራ፤ በላውም ላይ
በሐሰት ነገር ሥራን አይሰማ፤ ጸም
ንም ቸል አይበል፤ ለመብላትም ምክ
ንያት አያድርግ፤ አሕዛብ ለመብላት
ለመጠጣት፤ ተድላ ደስታ ለማድረግ
በአልን ምክንያት እንዲያደርጉ «ዛሬ
በዓል ነው እንብላ» አይበል።

፳፫. ነገር ግን ጥቅም የሌለው
የሰንፍና ምኞትን ከእርሱ ያርቅ፤
ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ
የተጠላ በአጋንንት ዘንድ የተወ
ደደ ነውና ።

፳፬. ለኤጲስ ቆጶስ ይህንን ሁሉ
ሥራ ከእነርሱ ያርቅ ዘንድ ሊያዝ
ዛቸውና ሊመክራቸው ይገባል፤ ነገር
ግን እሱን ይመስሉ ዘንድ፤ አካሄ
ዱንም በቅንነት ይከተሉ ዘንድ
ይገሰጹቸውና ያስተምራቸው እንጂ፤
እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች
ሕገን ሥርዓቱንና ትእዛዜን ጠብቁ
ብሉአቸዋልና፤ እሱ ጌታችን እም
ላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም በጎ
ሥራን ሁሉ አስቀደመ፤ እርሱ
ንም እንመሰል ዘንድ አስተማረን ።

፳፭. ስለዚህም የሚያስተምረውን
የሚሠራ ሰው በመንግሥተ ሰማ
ያት ታላቅ ይሆናልና ይላል ።

፲፭. ዘጸፃ. ፯፡፲፩

፲፮. ማቴ. ፭፡፲፱

፳፮. ርቱዕ ለክሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ትምህርዎሙ ለሕዝብ ወታድጎ ንዎሙ እምስሕተት በክሙ ጸገው ከሙ ለክሙ ክርስቶስ ::

፳፯. እስሙ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ወልደ እንሰ እመሕያው ሰብአ ዐይን ረሰይኩክ ለቤተ እስራኤል ከሙ ትስማዕ ቃለ እምአፉየ ወት ገሥጸሙ በቃልየ ::

፳፰. ወእምከሙ እቤሉ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወእመ ኢነገርኮ ለኃጥእ ወኢገሠጽኮ ከሙ ይነስሐ ወይትመየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕየው ፣ ውእቱኒ ኃጥእ ይመውት በገጢአቱ ወደሞ እት ጎሠሥ እምኔክ ይቤ እግዚአብሔር::

፳፱. ወእመሰ ገሠጽኮ ለኃጥእ ወኢተመይጠ እምጎጢአቱ ይመውት በጌጋዩ፤ ወእንተሰ ታድጎን ነፍሰክ ::

፴. ወእመ ተመይጠ ጸድቅ እም ጽድቁ ወገብረ ጎጢአተ እንዝ አር እዩ መቅሠፍትየ ቅድመ ገጽ ወኢገሠጽኮ ሞተ ይመውት

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳት ሕዝቡን እስተ ምራችሁ ከስሕተት ታድኖአቸው ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ክርስቶስ ለእናንተ እንደሰጣችሁ መጠን::

፳፯. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል ቃል የሰው ልጅ ሆይ! ቃሌን ከእኔ አፍ ሰምተህ በቃሌ ትገሥጸቸውና ትመከራቸው ዘንድ ለእስራኤል ወገኖች ጉበኛ አደረግሁህ » ብሎ ተናግሮአልና ::

፳፰. እግዚአብሔርም አለ፤ ኃጥኡን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ፤ ንስሐ እንዲገባና ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባትነግረውና ባትገሥጸውም ያም ኃጥእ በኃጢአቱ ባለ ቢሞት ደሙን ከአንተ እፈልጋለሁ ይላል እግዚአብሔር::

፳፱. ኃጥኡን ግን መከረኸውና ገሥፀኸው ባይመለስ በበደሉ እንዳለ ቢሞት አንተ ነፍሱህን አዳንክ::

፴. ጸድቁም ከጸድቅነቱ ወጥቶ ገጢአትን በሠራ በፊቱ መቅሠፍቱን እዩ ባየሁት በበደሉ እንዳለ ይሞት ዘንድ ባትመከረው ፣ ባትገሥፀውም

በጌጋዩ ፤ ወኢይዜከር ጽድቅ
ዘገብረ ውሕቱ ወአትገሠሥ ደሞ
እምእደከ፤

፴፩. ወእመኒ ገሠጽኮ ለጻድቅ
ከመ ኢየሐብስ ወኢአበስ ውሕቱኒ
ጻድቅ ሕይወተ የሐዩ፤ ወአንተኒ
አድገንክ ነፍሰከ^{፲፮} ።

፴፪. ከሞሁኬ ሰባ ይከውን ቀትል
ወጸብእ ማዕከለ ሕዝብ እሙንቱ
የገሥሡ ሰብእ ዐይን ዘይዜን
ዎሙ ከመ ይትወቀቡ፤ ወእመሰ
ኢቀደመ ነጊሮቶሙ ከመ ይድገኩ
እምቀትል ደሙ እምላዕለ ርእሱ፤
እስመ ኢሰምዑ ቃለ ቀርን ።

፴፫. ወባሕቱ ዘሰ ርእየ ኩናተ
አንተ ትመጽእ ላዕለ ብሔር
ወይነፍሕ በቀርን ትእምርተ ሰሠ
ራዊት ወሰምዐ ዘይሰምዕ ቃለ
ቀርን ወኢተግኅሠ ወመጽእ
ኩናት ወረከበቶ ይገብእ ደሙ
ላእለ ርእሱ፤ እስመ ሰምዐ ቃለ
ቀርን ወኢተግኅሠ ወደሙ ይሰወጥ
ዲቤሁ፤ ወዝንቱስ እስመ ተግ
ሕሠ አድገን ነፍሱ^{፲፮} ።

እርሱም ያደረገውን ጽድቅን
አላስብላትም ደሙን ከአንተ እጅ
እፈልጋለሁ።

፴፩. ጻድቁን ግን እንዳይበድል
ብትገሥጸው ብትመክረው እርሱ
ከሞት ይድናል፤ አንተም ነፍሱን
አዳንህ ።

፴፪. እንደዚሁም በሕዝቡ መካከል
ጦርነትና ውጊያ በተደረገ ጊዜ እነ
ርሱ ይጠበቁ ዘንድ የሚነግራቸው
ጉበኛን ይፈልጋሉ፤ ከሞት ይድኑ
ዘንድ፤ ባይነግራቸው ግን ደሙ
በራሱ ላይ ነው የመለከት ድም
ጽን አልሰሙምና።

፴፫. ነገር ግን በሀገር ላይ የምት
መጣ ጦርን ያየ ለሠራዊቱ ምል
ክት መለከትን ቢነፋ፤ የመለከቱን
ድምፅ ሰምቶ ገለል ባይል፤
ጦርም መጥታ ብታገኘው፤ ደሙ
በራሱ ላይ ነው ፤ የመለከቱን
ድምፅ ሰምቶ ገለል አላለምና ደሙ
በላዩ ላይ ይመለሳል፤ እርሱ ግን
ገለል ብሏልና ነፍሱን አዳን።

፴፬. ከማሁ ውሳኔ ኤጲስ ቆጶስ ለእመ መሀረ ቃለ ሕይወት ይረ ክብ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወኩናትሰ ኩነኔ ውሳኔ ዘለዓለም ፤ ወቃለ ቀርገኒ ወንጌል ቅዱስ፤ ወሰብአ ዐይገሂ ኤጲስ ቆጶስ ውሳኔ ለቅ ድስት ቤተ ክርስቲያን፤ መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐይ ወይምሀር ወያጽንዕ ቃለ መጻሕፍት ወያፍርህ በእንተ ኩነኔ፤ ወበእንተዝ ይገሥጸሙ ለእለ የሐውሩ ዘእግለ አእምሮ፤ ወያርእዮሙ ክሡተ፤ ወለ እለ ኢየሐምሩ ይምሀርሙ ፤ ወለ እለ የአምሩ ያጽንዖሙ፤ ወለእለ ተገድፋ ያስተጋብራሉ፤ ወይንግ ሮሙ ኩሎ ጊዜ በእንተ መድ ገኒቶሙ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ተግሣጽ ይግበሩ ሠናዩ፡፡

፴፭. አስመ ይቤ እግዚአብሔር በነቢይ አስምዕ ላዕለ ዝንቱ ሕዝብ ወንግሮሙ ንጢአቶሙ ለእመ ይትመየጡ ወይኔስሐ ወይድኅኑ እምጌጋዮሙ፡፡

፴፮. ወዓዲ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ሰማዕ አስራኤል እግዚአብሔር እምላክከ ፩ ውሳኔ፡፡

፴፬. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶስ የሕይወትን ቃል ወንጌልን ቢያስተምር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ጦሩም የዘለዓለም ፍጻሜ ነው፤ የመለከቱም ድምፅ ቅዱስ ወንጌል ነው ፤ ጉብኛ ሰላዩም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ነው፤ ኤጲስ ቆጶስ ስለ ፍርድም እያስፈራ ቃሉንም እያጠና ያስተምርና ይጠብቅ ዘንድ ይገዛል፤ ስለዚህም ነገር ባለማወቅ የሚኖሩትን ሰዎች ይምከራቸው፤ ገልጾም ያስረዳቸው፤ የማያውቁትን ያስተምራቸው፤ የሚያውቁትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባቸው፤ ሁልጊዜም ስለድኅነታቸው ይንገራቸው ፤ ይህን ተግሣጽ በሰሙ ጊዜ በጎ ሥራን ይሠሩ ዘንድ ፡፡

፴፭. እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ በዚህ ሕዝብ ላይ አዳኝነታለሁ፤ ምን አልባት ከንጢአታቸው ቢመለሱ ንስሐ ገብተውም ቢድኑ ኃጢአታቸውን ንገራቸው ብሏልና፡፡

፴፮. ዳግመኛም ሙሴ ሕዝቡን አስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪ እግዚአብሔር አንድ ነው አላቸው አንድ እግዚአብሔር ነው፡፡

፴፯. ወካዕበ ይቤ በወንጌል ቅዱስ
ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይሰማዕ^{፳፭}፡፡

፴፰. ወሰሎምን ይቤ ስማዕ ወል
ድየ ተግሣጽ አቡክ፤ ወኢትትሆይ
ትእዛዘ እምከ፤^{፳፮} ወኢሰምዑ እስከ
ዛቲ ዕለት፤ ወጎደግዎ ለእግ
ዚአብሔር ለ፩ ዘበአማን አምላክ
ርቱዕ ፡፡

፴፱. ወሰመዮሙ ተውልደ ዐላው
ያን ወዘማውያን ዘአቅደምን ነገረ
በእንቲአሆሙ፤ ወይእዜኒ አእምሩ
ኦ ፍቁራኒን እለ ተጠመቅሙ
በሞቱ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስ
ቶስ እስመ ኢርቱዕ የአብሱ እለ
ነሥኡ ዘከመዝ ጸጋ፡፡

፵. አእምሩ አጎዊን እስመ እምድ
ጎረ ነሥኡ ጥምቀተ ሕይወት ወገ
ብኡ ውስተ ግብረ ንጢአት ይወ
ርዱ ውስተ ኩነኔ ገህነም ፡፡

፵፩. ወባዕዳንሂ እለ ኢኮነ መሃይ
ምናን ወእምዝ አምኑ ወተጠምቁ
ይከውኑ ብፁዓን በቅድመ እግዚአ
ብሔር፤ በከመ ይቤ እግዚእን በወ
ንጌል ቅዱስ «ብፁዓን አንትሙ ሶባ
ይጸእሉክሙ፤ ወይዘነጉጉክሙ፤ ወ
ይነቡ ኩሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ
ይሔስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ
እስመ ብዙኅ ውእቱ ዕሢትክሙ
በሰማያት»^{፳፫} ፡፡

፴፯. ዳግመኛም በቅዱስ ወንጌል
ፆሮ ያለው መስማትን ይሰማ እለ፡፡

፴፰. ሰሎምንም ልጀ፤ የአባትህን
ተግሣጽ ስማ፤ የእናትህንም ትእ
ዛዝ ቸል አትበል አለ፤ እነርሱ ግን
በውነት የባሕርይ አምላክ የሚሆን
አንድ እግዚአብሔርን ካዱት እንጂ
እስከዚች ቀን ድረስ በሚገባ አልሰ
ሙም፡፡

፴፱. አስቀድመን ስለእነርሱ የተና
ገርጻቸው የሰለኞች የወንጀለኞች
ልጆች አላቸው፤ አሁንም በጌታ
ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ
በምትመሰል ጥምቀት የተጠመቃ
ችሁ ወዳጆቻችን ሆይ፤ አስተውሉ፤
እንደዚህ ያለ ልጅነትን የተቀበሉ
ሰዎች ይበድሉ ዘንድ አይገባምና፡፡

፵. ወንድሞቻችን ሆይ ዕውቁ፤
ካመኑ ከተጠመቁ በኋላ ወደ
ኃጢአት ሥራ ቢመለሱ ወደ ገህ
ነም ፍርድ ይወርዳሉና፡፡

፵፩. ምእመናን ያልሆኑ ሌሎችም
ከዚህ በኋላ ቢያምኑና ቢጠ
መቁ በእግዚአብሔር ፊት ጐዳን፤
ክቡራን ይሆናሉ፤ ጌታችን በወን
ጌል ጐዳን ክቡራን ናችሁ እን
ዳለ፤ በእኔ ምክንያት ቢሰድግ
ችሁ ቢያሸሟጥጧችሁ የኔን ነገር
ሀሰት ነው አያሉ በናንተ ላይ
በተናገሩ ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ዋጋ
ችሁ በመንግሥተ ሰማያት ብዙ
ነውና»፡፡

፳፩. ማቴ. ፲፩-፲፭

፳፪. ምላ. ፩ + ፳

፳፫. ማቴ. ፭ + ፲፩-፲፪

፵፪. ወእመሰ ሰ ዘነበበ ሐሰተ ላዕሌሁ ብፁዕ ውክቱ፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኩሉ ብእሊ ዘኢኮነ ምኩረ ኢኮነ ንሩየ በገበ እግዚአብሔር ፳፱ ።

፵፫. ወለእመ ሰ ዘወፅኦ እምሕግ ወረገምዎ ለሊሁ ለርእሱ እምጽኦ መርገመ፤ ከማሁ ንሕነኒ ለእመ ኢሰማዕን ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢገበርነ ፈቃዶ ናመጽኦ ላዕሌነ መርገመ ።

፵፬. ወዓዲ ንከውን ርጉቃነ እም እግዚአብሔር፤ እስመ ዘላላፊው ይማሠሩ ኢይገቡ ፳፻ ፤ ወኢይት መየጡ እምግዕዞሙ ።

፵፭. ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸሙ ወያስተገፍሮሙ ለእለ ይገብሩ ከመዝ፤ አላ ርቱዕ ይምህሮሙ በፍቅረ ክርስቶስ በከመ ይደሉ ለተቀንዮ።

፵፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጸሙ ጽድቅ፤ ወኢያክብሮሙ ለዕልዋን፤ ወኢያድሱ በውስተ ፍትሕ ወኢይገሣኦ ሕልያነ በገበ

፵፪. ሰው አሰትን በላዩ የተናገረበት ቢኖርም ብፁዕ ነው፤ «በመከራ ያልተፈተነ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠ አይደለም» የሚል ጽሑፍ አለና።

፵፫. ከሕግ ወጥቶም የረገሙት ሰው ቢኖር እርሱ ለራሱ ርግ ማንን አመጣ፤ እኛም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ለምተን ፈቃዱን ባንፈጽም በላያችን ርግማንን እናመጣለን።

፵፬. ዳግመኛም ከእግዚአብሔር የተለየን እንሆናለን፤ እነርሱ የሚያስተምሩትን የማይሠሩ፤ ከልማዳቸውም የማይመለሱ ናቸውና።

፵፭. ለኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ የሚሠሩትን ይቈጣቸውና ያላፍራቸው ዘንድ አይገባውም፤ ነገር ግን ለአምልኮት እንደሚገባ በክርስቶስ ፍቅር ያስተምራቸው እንጂ ።

፵፮. ለኤጲስ ቆጶሱ እውነትን ይመረምር ዘንድ ይገባዋል፤ ከሃድያንንም አያክብራቸው፤ በፍርድ ጊዜም አያድላ፤ ከማንም መማለ

መኑሂ፤ እስመ ሕልያን የዐውር
አዕይንቲሆሙ፤ ለጠቢባን፤ ወያ
ጸንን ነገረ ፍትሕ ወርትዕ፤ ወዓዲ
ቦ ንበ ይብል አዕትቱ እምኔክሙ-
ኩሎ እኩየ።

፵፯. ወሰሎሞንሂ ይቤ ንበ መካን
እንተ ግዕዙ ኢትሐር ህየ፤ ተገ
ንሥ እምኔሆሙ ወተመየጥ እስመ
ኢይነውሙ እመ ኢገብሩ እኩየ
ወይርንቅ ንዋም እምአዕይንቲ
ሆሙ፤ ወኢይነውሙ ይበልዑ
መብልዐ ንጢአት ።

፵፰. ወእመሰ ኢለበወ ኤጲስ
ቆጶስ ወሐረ በትምይንት፤ ወመ
ናኔ ኮነ በከመ ንብረ ባኦል
ለአጋግ። ወኤሊ ካህን ዘኢገ
ሠጸሙ ለደቂቁ እለ ንደጉ ትእዛዘ
እግዚአብሔር። ወናሁ ከመውእቱ
ሌሊሁ ሀጉሰ ክብር፤ ወዓዲ ደብተራሁ፤
ቅድስተ ዝሀገሩ ወክብረ ዓመግ በቅድመ፤

ጳን አይቀበል፤ መማለጃ መቀበል
የአዋቂዎችን ዓይኖች ያላውራ
ልና፤ የቀናውን የፍርድ ነገርም ያጣ
ምማልና፤ ዳግመኛም ክፋትን ሁሉ
ከእናንተ አርቁ የማል አንቀጽ አለና ።

፵፯. ሰሎሞንም እንዲህ አለ «እነ
ርሱ በተጓዙበት ቦታ ወደዚያ አት
ሂድ፤ ከእነርሱም ፈቀቅ በል ተመ
ለስም፤ ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና
ከዓይኖቻቸውም እንቅልፍ ይወገ
ዳል፤ አይተኙምም የጋጢአትን
መብል ይመገባሉ ።

፵፰. ኤጲስ ቆጶሱ ባያስተውል
በተንኮልም ቢሔድ ፤ ባኦልም በአ
ጋግ እንደ አደረገ፤ ካህኑ ኤሊም
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተዉ
ልጆቹን እንዳልገሠጸቸው፤ እንደ
ካህኑ ኤሊ ናቂ ቢሆን እነሆ እርሱ
ክብሩን ያጣል፤ ዳግመኛም የሀገ
ሩን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ያጣል፤

፳፯. 100. ፳፫ + ፯ - ፳

፳፯. ፳፯ ሳሙ. 1፭-፴፬

፳፰. ፳፯ ሳሙ. ፪+፳፬-፳፰፤ ፬+፲-1፩

እግዚአብሔር፣ ወኮነ ዕቅፍተ ወመ ስትተ ለሐዲስ ተክል ለእለ ነሥኡ ጥምቀተ ወዓዲ ለንኡስ ክርስ ቲያን ለዕድ ወለአንስት ከማሁ ክመ።

፵፱. ወእመሰ ኢመሀረ፣ ወኢገሠጽ፣ ወኢሐረ በፍኖተ ርትዕ፣ ወንደገ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወበ እንተዝ ይረክብ ግዙብ፣ ወይ መጽእ ሳዕሌሁ መቅሠፍተ እግዚአ ብሔር፣ እስመ አስሐተ ፍኖቶሙ ለሕዝብ በከመ ስሕቱ ሕዝብ ዘበመዋዕለ ኢየርብአም። ወእለ ተቀትሉ ምስለ ቆሬ።

፶. ወእመሰ ቦ ዘይሌብስ ዲበ ኤጳስ ቆጶስ ወላዕለ ሥዩማን እንዝ አልቦሙ አበሳ ወንጹሐን እሙ ንቱ፣ ኢይደልዎ ይባእ ቤተ ክር ስቲያን ለእግዚአብሔር፣ እስመ ደፈረ ወሐረ በእበድ በፍትወተ ነፍሱ።

፶፩. ወበእንተዝ ይረክብ ዘረክ ቦሙ ለእለ ተሣለቁ ላዕለ ኖኅ። ወበከመ አካን ዘነሥኦ ለርእሱ ጎሩመ። ወበከመ ግያዝ ዘነሥኦ ንዋየ እምኅበ ንዕማን ሶርያዊ *።

በእግዚአብሔርም ፊት በደልን ይሠራል፣ ጥምቀትን ለተቀበሉ አዲስ አማኞችም እንቅፋትና መሰናክል ይሆናል፤ ለወንዶችና ሴቶች ንዑስ ክርስቲያንም ፈጽሞ እንዲሁ ነው።

፵፱. ባያስተምርና ባይገሥጽ፣ በቅ ንነት መንገድም ባይሔድ፣ የእግ ዚአብሔርንም ትእዛዛት ቢተው፣ ስለዚህ ውግዘት ያገኛዋል፤ የእግ ዚአብሔር መቅሠፍት ይመጣበ ታል በኢየርብአም ዘመን የነበሩ ሕዝብና ከቆሬ ጋር የተገደሉት እንደሳቱ የሕዝቡን መንገድ አሳስ ቷልና።

፶. በደል ሳይኖርባቸው ንጹሐ ንም ሲሆኑ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ በሹማምንቱም ላይ የሚበድል ቢኖር ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ አይገባውም፤ ደፍሮ በራሱ ፈቃድ በስንፍና ኖራልና።

፶፩. ስለዚህም በኖኅ ላይ የተሣ ለቁ ሰዎች ያገኛቸውን ያገኛል፤ እርም የሆነውን ለራሱ እንደወ ሰደ እንደ አካን፣ ከሶርያዊው ከንዕማንም ገንዘብ እንደ ተቀበ ለው እንደ ግያዝ ይሆናል።

ጳ፱ ጳ፱. ፲፯. ፳፱

፴. ዘጉ. ፲፯. ፱

፴፩ ዘፍ. ፩. ፳-፳፭.

፴፪ ሊያ. ፯. ፩

፴፫. ፳፯. ፲፯. ፩. ፳፫

፶፪. ናሁኬ ይደልዎ ለኖላዊ አባ ግዕ ይምህር ወይገሥጽ በየውሃት፤ ወይሚጠሙ ውስተ ንስሐ ጠዬቆ ለሰላሕዱ አሐዱ በሕይወቶሙ፤ ወይሥራዕ ንብረቶሙ በከመ ይደሉ በሰላም ከመ ይሕየዉ ሕዝብ ሠናየ ሕይወተ፤ ወይትመየጡ እምነጣውኢሆሙ፤ ዝኬ ሥሙር በቅድመ እግዚአብሔር፤ እስመ ሶበ ተመይጠ ሰብእ እምነጢአቱ ፤ ወገብእ ውስተ ንስሐ ርአዮሙ ኪያሁ ይትሚሠሩ ካልአን ሠናየ አምልኮ።

፶፫. ወበእንተዝ ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይኩን ትጉህ ለገቢረ ሠናይ ከመ ይትዐወቅ ግብሩ በንበ ኩሉ እስመ መርሐሙ ወኖላዊሆሙ ለሊቃውንት ወለመኳንንት፤ ወለመምህራን ወለኩሉሙ ዘእምታሕቴሁ።

፶፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይንበሩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምስለ ካህናት፤ ወይፍትሑ ለሰላሕዱ አሐዱ በከመ ይደሉ፤ እስመ ሱሙ ወሀበ እግዚአብሔር ሥልጣነ፤ ወአዘዞሙ እንዘ ይብል «ከሰርክሙ በምድር ይኩን እሱረ በሰማያት፤ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት»^{፴፬}።

፶፪. እነሆ የምእመናን ጠባቂ ያቸው በየውሃት ያስተምርና ይገሥጽ ዘንድ፤ እያንዳንዳቸውንም ተረድቶ በሕይወታቸው ወደ ንስሐ ይመልሳቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ሕዝቡም መልካም ኑሮን እንዲኖሩ፤ ከንጢአታቸውም እንዲመለሱ አነዋወራቸውን ያዘጋጅ ዘንድ ይገባዋል፤ ይህም በእግዚአብሔር ፊት የተወደደ ነው፤ ሰው ከንጢአቱ ተመልሶ ወደ ንስሐ ቢገባ ሌሎች እርሱን አይተው መልካም አምልኮትን ይማራሉና።

፶፫. ስለዚህም ለኤጲስ ቆጶሱ ሥራው በሁሉ ዘንድ እንዲታወቅ መልካም ሥራን ለመሥራት ትጉህ ይሆን ዘንድ ይገባዋል፤ ለሊቃውንቱና ለመኳንንቱ፤ ለመምህራኑና ከበታቹ ላሉት ሁሉ መሪያቸውና ጠባቂያቸው ነውና።

፶፬. ኤጲስ ቆጶሳት ከካህናት ጋር በቤተክርስቲያን ተቀምጠው ለእያንዳንዱ እንደሚገባ ይፈርዱ ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሥልጣንን ሰጥቶአልና እንዲህም ብሎ አዝዞአቸዋልና «በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሁን፤ በምድርም የፈታችሁት በሰማያት የተፈታ ይሁን»።

፶፭. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሚጠሙ ለሕዝብ ውስተ አእምሮ እግዚአብሔር ወይትወከፍ ንስሐ ሆሙ ለእላ ተመይጡ ገብ እግዚአብሔር፤ ወይምሀሮሙ ወይና ዝዞሙ በተየውሆ ወበፍቅር፤ ወበፍሥሐ ልብ እስመ እግዚአብሔር አምላክ መሐሪ ውእቱ እስመ ይቤሉ እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል ነቢይ።

፶፮. በሉሙ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢይ ፈቅድ ይሙት ኃጥእ ዳዕሙ ከመ ይነስሕ ወይኅድግ ፍኖቶ እኪተ ወይሕየው»፤ ተመየጡ ተመየጡ፤ እምፍናትክሙ እኩይ፤ ወለምንት ትመውቱ ቤተ እስራኤል።

፶፯. ወእንተ ወልደ ዕንላ እመ ሕያው በሉሙ ለደቂቀ ሕዝብከ ጽድቁ ለጻድቅ ኢያድኅኖ እመ ይጌ፤ ወገጢአቱ ለኃጥእ ኢያሐምሞ እመ ይነስሕ እምጌ ጋዩ፤ ወጻድቅኒ ኢይድኅን እም ከመ አበሰ።

፶፰. ሶበ እቤሉ ለጻድቅ ሕይወተ ተሐዩ ለእመ ተአመነ በጽድቁ ወገብረ ገጢአተ፤ ኩሉ ጽድቁ ኢይዜከር ሉቱ፤ በገጢአቱ ዘገብረ ይመውት ።

፶፭. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እግዚአብሔርን ወደ ማወቅ ይመልሳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ንስሐቸውን ተቀብሎ በማለዘብ በፍቅርና በልብ ደስታ ያስተምራቸውና ያረጋጋቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር መሐሪ አምላክ ነውና፤ እግዚአብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ብሎታልና።

፶፮. «እኔ ሕያው ነኝና ገጢአተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንጂ፤ ገጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ የእስራኤል ቤተ ሆይ ተመለሱ፤ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላችሁ በላቸው ።

፶፯. አንተም የሰው ልጅ ሆይ፤ የሕዝብህን ልጆች እንዲህ በላቸው፤ «በበደለበት ቀን የጻድቅ ጽድቁ አያድነውም፤ ገጢአተኛም ከገጢአቱ በተመለሰበት ቀን ኃጢአቱ አያሰናክለውም፤ ጻድቁም ገጢአት ከሠራ በጽድቁ በሕይወት አይኖርም»።

፶፰. እኔ ጻድቁን በሕይወት ትኖራለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ በጽድቁ ታምኖ ገጢአት ቢሠራ በሠራው ገጢአት ይሞታል እንጂ፤ ጽድቁን አላሰብለትም።

፶፱. ወእምከመ አቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወነሰሐ እምኅ ጢአቱ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ።

፷. ወአግብእ አኅዞ፤ ወፈደየ ዘሄደ፤ ወበሕገ ሕይወት ሐረ፤ ወኢገብረ ኅጢአተ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት። በኅጢ አት ዘአበሰ ወኢይዜከር ሎቱ አባሳሁ ወጌጋዩ እስመ ገብረ ጽድቀ ወርትዐ ወቦቱ የሐዩ።

፷፩. ወበእንተዝ ይሴፈዉ ኃጥ ኣን እምከመ ተመይጡ እም ኅጣውኢሆሙ፤ ወነሰሐ ይር ከቡ ተስፋ ሠናየ፤ ወእመን ቱስ ይወርስዋ ለምድር፤ ወእለ ኢአበሱ ይትዐቀቡ ከመ ኢይረዱ ውስተ ምንዳቤ ውብካይ ውዝነ።

፷፪. አእምርኬ ወሰቡ ኦ ሰብእ እመ አበስከ ወገበርከ ኅጢአተ በዝ ዓለም ወኢነሳሕከ አልብከ ሕይወት፤ ወነሰሐ እንከ እንዘ ሕያው አንተ፤ እስመ እምድኅረ ሞት አልቦ ንስሐ በከመ ይቤ ዳዊት «እስመ አልቦ በውስተ ሞት ዘይዜከረከ ወበሲኦልኒ መኑ የእምነከ»።

፶፱. እኔም ኅጢአተኛውን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ ከኅጢአቱ ተመልሶ ፍርድንና ቅን ነገርን ቢያደርግ፤

፷. እርሱም መያዣውን ቢመልስ፤ የነጠቀውንም ቢከፍል፤ በሕይወትም ሕግ ቢሄድ፤ ኅጢአትም ባይሠራ በሕይወት ይኖራል እንጂ በበደለው ኃጢአት አይሞትም፤ በደሉንም አያስብ በትም፤ እውነትንና ርትዕን ሠርቶአልና በሕይወትም ይኖራል።

፷፩. ስለዚህም ኃጥኣን ከኅጢአቶቻቸው ተመልሰው ንስሐ ከገቡ መልካም ተስፋን ያገኙ ዘንድ ተስፋ ያደርጋሉ፤ እነርሱም ምድርን ይወርሷታል፤ ያልበደሉም ወደ መከራና ወደ ልቅሶ፤ ወደ ዝዝንም እንዳይወርዱ ይጠንቀቁ።

፷፪. ሰው ሆይ! ዕውቅ፤ አስተውልም፤ በዚህ ዓለም ብትበድል ኅጢአትንም ብትሠራ ንስሐም ባትገባ ድኅነት አይኖርህም፤ እንግዲህ በሕይወት ሳለህ ንስሐ ግባ፤ ዳዊት በሞት የሚያስብህ የለምና፤ በሲኦልም የሚያምንህ ማን ነው? ብሎ እንደ ተናገረ ከሞት በኋላ ንስሐ የለምና።

፳፫. ርቱዕኬ አ አጋዊን ንገበር ድልዋኒን በገበሬ ሠናይ፤ ወንሑር በፍኖተ ርትዕ እንተ አልባቲ ገዘን፤ ንስማዕ እንከ ወንለቡ ዘይቤ «አርትዕ ፍኖትዮ ወሑረ ትዮ በከመ ነቢብክ»^{፴፮} ወሊንኩን እንከ ሕፁዓን እምኩሉ ምግባረ ሠናይ አላ ንዕቀብ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ ወንጌል ቅዱስ በእንተ ኃምስ ደናግል ጠባባት፤ ወእኩ ከመ ኃምስ አብዳት ደናግል እለ ንልቀ እምኔሆን ቅብዕ ዘውእቱ ገበሬ ሠናይ ወወዕኣ እምከብካብ ዘበሰማያት^{፴፯}፡፡

፳፬. ወበእንትዝ መፍትው ንዕቀብ ርእሰነ፤ ወንኩን ኬንያ ለርእሰነ፤ ወንዕቀብ ጊዜሁ ለመርዓዊ ከመ ኢንድንዕ ውስተ ንጢአት፤ ወዘለ ጽድቀ ይገብር ይዕቀብ ገበሬ ሠናይ እስከ ፍጻሜሁ፡፡

፳፭. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ወይፍታሕ በርትዕ፤ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ይገሥጸሙ ለንጥኣን ይሑሩ ፍኖተ ርቱዕ፤ ወእም ከመ ተመይጡ ይትወከፍ ንስ ሓሆሙ በማህል ወበምሕረት፡፡

፴፮ መዝ ሃገጽ - ሃ፴፱
፴፯ ማቲ. ጽ፪ - ፯

፳፫. ወንድሞቻችን ሆይ በጎ ሥራን በመሥራት ተዘጋጅተን እንኖርና ገዘን በሌለባት በቅንነት መንገድ እንሄድ ዘንድ ይገባናል፤ «እንደ ቃልህ መንገዴንና አካሄዴን አቅና» ያለውን እንስማ እና ስተውልም፤ እንግዲህ ወዲህም በጎ ሥራ ሁሉ የጎደለን አንሁን፤ ነገር ግን በጎ ሥራ የሆነው ዘይት ስላለቀባቸውና ከሰማያዊው ሰርግ ስለ ወጡት እምስት ሰነፎች ደናግል ሳይሆን፤ ስለ እም ስቱ ብልሆች ደናግል ቅዱስ ወንጌል የተናገረውን ቅዱስ ቃል እንጠብቅ፡፡

፳፬. ስለዚህም እራሳችንን ከክፉ ነገር እንጠብቅ ዘንድ፤ ለራሳችንም ብልሆች እንሆን ዘንድ፤ በንጢአትም እንዳንሰነካከል መርዓዊ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠብቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ጽድቅን የሚሠራ ግን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በጎ መሥራትን ይጠብቅ፡፡

፳፭. ለኤጲስ ቆጶሱም በእውነት አስተውሎ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና፤ የቀና መንገድን ይሄዱ ዘንድ ንጥኣንንም ይምክራቸው፤ ያስተምራቸው፤ የተመለሱ እንደ ሆነም ንስሐቸውን በይቅርታና በምሕረት ይቀበላቸው፡፡

፳፯. ተዘክርኬ ዘይቤ እግዚእን ይከውን ዐቢይ ፍሥሐ በሰማያት በእንተ ፩ ንጥእ ዘይኔስሕ፤ ወእመሰ ኢተወከፍኮሙ ለእሰ ይኔስሑ ወገደፍኮሙ ዘረውከ መርዓተከ፤ ወኢለበውከ ዘይቤ ዳዊት ኢትመጥዋ ለአራዊት ለነፍስ እንተ ትገኝ ለከ ።

፳፮. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዘወድቀኦ ኢይትነሣእኑ ወዘስሕተ ኢይትመየጥኑ።

፳፭. በእንተ ምንት ዐለዉ ሕዝብየ ማዕሌተ እኩየ፤ ወአጽንዑ ምክሮሙ ወአበዩ ንዲገ ኃጢአት።

፳፱. ለጽማዕኩ ይእዜኒ ወሰማዕኩ፤ አኮነ ከመዝ ይቤሉ ለልቡ ሰብእ ዘይኔስሕ እምእከዩ፤ ወይብል ምንተ ገበርኩ ። ተመየጡ ኦ ደቂቅየ እሰ ርኅቅሙ ወእነ እፈውሰ ቊስለክሙ።

፳፯. ጌታችን «ከንጥኣን አንዱ ንስሐ ስለገባ በሰማይ ፍጹም ደስታ ይሆናል» ያለውን አስብ፤ ንስሐ የገቡትን ባትቀበላቸውና ብትጥላቸው ግን መንጋዎችህን በተንህ፤ ዳዊትም የምትገዛልህን ሰውነት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጣት ያለውን አላስተዋልህም።

፳፮. እግዚአብሔርም «የወደቀ አይነሣምን፤ የበደለስ አይመለስምን» ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና።

፳፭. ወገኖቼ ብዙ ወንጀልን ስለምን ወንጀሉ? ምክራቸውንስ የንጢአትን ሥራ መተውንስ እንቢብለው ስለ ምን ጸኑ?

፳፱. አሁንም ሰማሁ ፤ አዳመጥኩም፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፤ ከክፋት ወደ በጎነት የሚመለስ ሰው የለምን? ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና ምንሠራሁ የሚል የለምን ከጽድቅ ከበጎ ሥራ የራቃችሁ ልጆቼ ሆይ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፤ ከክፋት ወደ በጎነት ተመለሱ፤ እኔም የኃጢአታችሁን ቊስል እፈውሳለሁ።

፳፱. ሉቃ ፲፭. ፯.

፳፮ መዝ. ፪፻ ፲፱

፳፮. ሉር. ፳ ፱፮

፩. እ ኤጲስ ቆጶስ ተወከሮሙ ለእሱ ይኒሰሱ ይትመየሙ ንቤክ፤ ወኢትኩን ዘፀኤ ልቡ፤ ወኢታዕቢ ልበክ ከመ እሱ አልቦሙ ምሕረት፤ እስመ ዘይገብር ከመዝ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር፤ አላ ባሕቱ ሐሊ ትግበር ትካዘሙ በከመ ይደሉ።

፪. ንዕቀብ እንከ ርእሰነ ወኢን ትሐወል ምስሉ ንጥኣን ወዐማ ዕያን እሱ ይገብሩ ከመዝ፤ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወዘሱ ይገብር ንጢ አተ ዘእንበለ ሕግ ትገብእ ጌጋዩ ዲበ ርእሱ።

፫. እስመ ይቤ በሕዝቅኤል ነቢይ፤ ምድር ለእመ አበሰት ሊተ፤ ወስሕተት ወጌገየት አነሥእ እደየ ላዕሌሃ ወእቀጠቅጥ ንይለ እክል፤ ወእፈኑ ላዕሌሃ ረኃብ፤ ወአጠፍእ እምላዕሌሃ ሰብእ ወእን ሰላ።

፬. ወለእመ ሀለዉ እሱ ፫ዕደው ማዕከል፤ ኖኅ ወዳንኤል ወኢዮብ እሙንቱ ያድኅኑ በጽድቆሙ ነፍሱ ሰሙ ይቤ እግዚአብሔር አዶ ናይ።

፩. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ንስሓ ንብተው ወደ አንተ የተመለሱ ትን ሰዎች ተቀበላቸው፤ ሁለት ልብ አትሁን፤ ምሕረት እንደሌላቸው ሰዎች ልብህን አታላብይ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው እግዚአብሔርን አይፈራውምና፤ ነገር ግን እንደሚገባ ግዳጃቸውን ታደርግላቸው ዘንድ ብቻ አስብ እንጂ።

፪. እንግዲህም ራሳችንን እንጠብቅ፤ እንደዚህም ከሚያደርጉ ከኃጢአተኞችና ከዐመፀኞች ጋራ አንቀላቀል፤ የጻድቅ ጽድቁ ለራሱ ነው፤ ከሕግም ወጥቶ ንጢአትን የሚሠራ በደሉ በራሱ ላይ ትመለላለች።

፫. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ብሏልና፤ ምድር ብትበድል፤ ብትሰስን ንጢአትም ብትሠራ እኔ በላይዋ ላይ የመፃፍን እጅ እዘረጋለሁ፤ የእህልንም ያደል አጠፋለሁ፤ ረኃብንም በላይዋ እሰድዳለሁ፤ ከእርሷም ሰውና እንስሳን አጠፋለሁ ብሏል።

፬. እሊህ ሦስቱ ሰዎች ኖኅ ዳን ኤልና ኢዮብ በንጥኣን መካከል ቢኖሩ እነርሱ በጽድቃቸው ራሳቸውን ያድናሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፸፬. ወለአመኒ አርዋ እኩየ ፈነ
ወኩ ላዕሌሃ ለይአቲ ምድር፤
ወቀሠፍክዋ፤ ወአጠፍኣ ወኢይ
ተርፍ፤ ዘያንሶሉ ቅድመ ውእቱ
አርዋ።

፸፭. ወእመ ሀሰዉ አሉ ፫ እደው
ማዕከላ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ
እግዚአብሔር ከመ ኢያድነኩ
ደቀቆሙ ወአዋልዲሆሙ፤ ዘእ
ንበለ ባሕተቶሙ ዘይድነኩ ወት
ጠፍእ ይእቲ ምድር። ወእመ
ሀሰዉ በዝ ዓለም ጸድቅ ወኃዋእ
ኢይትኃጉል ጸድቅ ምስለ ኃጥእ
እስመ ጽሑፍ ዘይብል ያዘንም
ዝናመ ላዕለ ጌራን ወኃጥአን
ወእኩያን።

፸፮. ወእመሰቦ ዘይሔሊ ወይብል
ኩነኔ ዕሩይ ላዕለ ኩሉ ኢኮነ
ከመዝ፤ እስመ በውስተ ቀትልኒ
ቦ ጽኑፅ ወቦ ዓዲ ዘይጸንዕ እም
ኔሁ።

፸፯. ወዘሰ ሞአ ይነሥእ ገሃደ አክ
ሊለ መዊያቱ እስመ ኢይኳንን
እግዚአብሔር ጸድቀ ምስለ ጎጥእ
ወናጎኒ ኢተሰጥመ በማየአይኅ።
ወሉጥኒ ኢውዕየ በእሳት። ወረ
ዓብኒ ዘማ ኢተኃጉሉት።

፸፬. በዚያች አገር ላይ ክፉ
አውሬን ብሰድ፤ ብቀሥፋትም፤
ባጠፋትም በዚያም አውሬ ፊት
የሚያልፍ ባይተርፍ፤

፸፭. እነዚህ ሦስት ሰዎች በመካከ
ልዋ ቢኖሩ እኔ ሕያው ነኝ እነ
ርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ
ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን አያ
ድኑም፤ ምድሪቱም ባድማ ትሆና
ለች ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤
እንደ ተጻፈ ጸድቅና ኃጥእም
በዚህ ዓለም ቢኖሩ፤ ጸድቁ ከኃ
ጥኩ ጋር አይጠፋም በደኃነትና
በኃጥእን ላይ በክፉዎችም ላይ
እርሱ ዝናምን ያዘንማል። የሚል
ጽሑፍ አለና።

፸፮. ፍርድ በሁሉ ላይ ትክክል
ነው የሚል ሰው ቢኖር ግን
እንደዚህ አይደለም፤ በመግደል
ሰንኳ ጥኑ ነገር አለና፤ ዳግመ
ኛም ከእርሱ የሚጸና አለና።

፸፯. ድል የነሣ ሰው የድል
አድራጊነቱን አክሊል ይቀበላል፤
እግዚአብሔር ጸድቅን ከኃጥእ
ጋር አይቀጣምና፤ ኖኅም በማየ
አይኅ ጊዜ አልሰጠመም፤ ሎጥም
በገሞራ እሳት ጊዜ አልተቃ
ጠለም፤ ረዓብ ዘማም በኢያሪኮ
ጥፋት ጊዜ አልጠፋችም።

፵፫. ኃዝ ፲፬ . ፲፫. ፲፮

፵፬. ዘፍ. ፯ - ጽጽ

፵፭. ዘፍ. ፲፱ . ፲፭.

፵፮. ኢያ. ፮. ጽጽ ፳፫

፪፰. ወእመሰ ትፈቅዱ ታእምሩ ዘኮነ በጉቤነ ይሁዳ አስቆርታዊ እንዝ ገቡር ምስሌነ ውስተ አሐዱ ቅኔ ተሀጉለ፤ ወሲሞን መሠርይ ዘነሥእ ማኅተመ እግዚአብሔር እስመ እሉ ዪ እኩያን እመንቱ ወገሃደ ተዐውቀ እከዮሙ ይሁዳ ተሐንቀ። ወሲሞን ሰረረ ላዕለ ወወድቀ ምድረ፤ ወኖኅ እንዝ ሀሎ ውስተ ታቦት ምስለ ደቂቁ፤ ካም በእከዮ አምጽአ መርገመ ላዕለ ወልዱ።

፪፱. ወበእንተዝ ለበውነ ከመ ኢይትፈደዩ አበው በገጢአተ ውሉዶሙ፤ ወኢውሉድ በጋጢ አተ አበዊሆሙ፤ ወዝንቱስ ግብር እምቅድም ዕውቅ ውእቱ፤ ከመ ኢይትኪነና አንስት በእምታቲ ሆን፤ ወኢወራዙት በአንስት ያሆሙ፤ ወእግብርት በኢጋእዝ ቲሆሙ፤ ወኢጋእዝት በእግብርቲ ሆሙ፤ ወኢአዝማድ በአዝማ ዲሆሙ ወኢአዕርክት በአዕርክ ቲሆሙ፤ ወኢጋጥአን በጸድቃን፤ ወኢጸድቃን በጋጥአን ፤ አላ ፩፩ ይትፈደይ በከመ ምግባሩ፤ እስመ ኖኅ ኢተፈድዩ በገጢአተ ሕዝብ፤ ወሉጥኒ ኢውዕዩ በእሳተ ሰዶም፤ ወኢረዓብ በእንተ ኢያ ሪኮ፤ አደቂቀ እስራኤል በእንተ ግብጸውያን።

፪፰. በኛ ዘንድም የተደረገውን ልታውቁ ብትወዱ ግን የአስቆ ሮቱ ይሁዳ በአንድ አገልግሎት ከእኛ ጋራ አንድ ሲሆን ጠፋ፤ የእግዚአብሔርን ማኅተም የያዘ ሲሆን መሠርይም ጠፋ፤ እነዚህ ሁለቱ ክፉዎች ናቸውና፤ ክፉታቸውም ተገልጸ ታውቋልና፤ ይሁዳ ታነቀ፤ ሲሞንም ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ምድር ወደቀ፤ ኖኅ ከልጆቹ ጋራ በመርከብ ውስጥ ላለ ካም በክፋቱ በልጁ ላይ ርግማንን አመጣ።

፪፱. ስለዚህም አባቶች በልጆቻቸው ፣ ልጆችም በአባቶቻቸው ገጢአት ፍዳን እንዳይቀበሉ አስተዋልን፤ ይህም ሥራ ከቀድሞ ጀምሮ የታወቀ ነው፤ ሴቶች በባሎቻቸው እንዳይቀጡ፤ ወንዶችም በሚስቶቻቸው፤ ባሮችም በጌቶቻቸው፤ ጌቶችም በባሮቻቸው፤ ዘመዶችም በዘመዶቻቸው፤ ወዳጆችም በወዳጆቻቸው፤ ጋጥአንም በጸድቃን እንዳይቀጡ፤ ጸድቃንም በጋጥአን እንዳይቀጡ፤ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደሥራው ፍዳውን ይቀበላል፤ ኖኅ በሕዝቡ ጋጢአት ፍዳን አልተቀበለምና፤ ሉጥም በሰዶም እሳት አልተቃጠለምና፤ ረዓብም በኢያሪኮ ነገር አልጠፋችምና፤ እስራኤልም በግብጸውያን ነገር አልጠፋምና።

፹.ኢመፍትውኬ ለነ ንትሉ አሠርሙ ወምግባርሙ ለከሐድያን፤ ወወማዕያን፤ ወቀታልያን ወእለያመከንዩ ለእከይ፤ ወጸላእያን እለ ድልዋን ለመዊት፤ እስመ ኩሉ በከመ ምግባሩ ይትፈደይ በከመ ይቤ ዳዊት እስመ አንተ ትፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ። ወበእንተዝ ንርድአሙ ለምንዱባን ርቱ፤ ወነሐው ጸሙ ለሕሙማን፤ ወንሚጦሙ ለጋጥኣን እለ ቄስሉ በግብረ ነጢአት፤ ንምህርሙ ወናለብዎሙ በቃለ ተግሣጽ ከመ ይድጉ አሞተ ነጢአት።

፹፩. እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ አላሕሙማን፤ እስመ ኢይፈቅድ አቡነ ዘበሰማያት ይትሀጉል አሐዱ እምአሉ ንኡሳን።

፹፪. ወይእከኒ ኦ አገውዮ ኢንስማዕ ቃሉሙ ለአብዳን፤ ወጽሉላን ልብ፤ አላ ንፈጽም ሥምረቶ ለእግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፹. ለእኛም የከሃዲዎችንና የዐመፀኞችን የገዳዮችንና ለክፋት የሚያመካችን፤ ለሞት የሚገቡ የጠላቶችን ፍለጋቸውንና ግብራቸውን ልንከተል አይገባም፤ ዳዊት «አንተ ለሁሉ እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ» እንዳለ፤ ሁሉም እንደ ሥራው ፍዳውን ይቀበላልና፤ ስለዚህም ነገር የተቸገሩትን ልንረዳቸው፤ የታመሙትንም እንጠይቃቸው ዘንድ፤ በነጢአት ሥራ የቄሰሉ ጋጥኣንም ራርተን እንመልሳቸው ዘንድ፤ በምክር ቃልም ከነጢአት ሞትም ይድኑ ዘንድ እእምሮ ልናሳድርባቸው ይገባል።

፹፩. ባለመድኃኒትን የሚሹት የታመሙት ናቸው እንጂ፤ ጤነኞች አይደሉምና፤ ለማያዊ አባታችን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ይጠፋ ዘንድ አይወድምና።

፹፪. ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልባቸው የተሸፈነ የሰነፎችን ቃል አንስማ፤ ነገር ግን ለዘለዓለሙ ምስጋና ሊገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን የያዘ የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ እንፈጽም፤ ለዘለዓለሙ አሜን።